

ทางสายใหม่ใหม่ เชื่อมทั่วโลก

นักท่องเที่ยวจีน เยือนถิ่นล้านนา

INTERVIEW WITH
รู้จักกลุ่มเรียนจีนที่ใหญ่ที่สุดในไทย

THE CULTURE TRIP
กลับมาถิ่น "อาคันตุกะ"

YOUNG SMES
จากนางแบบสู่ผู้ประกอบการเยาว์

ขอเชิญร่วมชม นิทรรศการภาพเขียนสีน้ำมัน “เส้นทางสายไหมทางทะเลแห่งศตวรรษที่ 21 โดย เฟิง เส้าเสี่ยว” (The Twenty-first Century Maritime Silk Road: Oil Painting Exhibition of Feng Shaoxie) ระหว่างวันที่ 4 - 31 กรกฎาคม 2558 ณ ห้องนิทรรศการ 1-4 พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ หอศิลป์

ทั้งนี้ นายเฟิง เส้าเสี่ยว เป็นศิลปินที่มีชื่อเสียงของจีน และเป็นรองผู้อำนวยการสถาบันภาพวาดมณฑลกว่างตุ้ง ท่านได้กรรณานำผลงานภาพวาด สีน้ำมัน ชุด “เส้นทางสายไหมทางทะเล” ขนาดใหญ่ จำนวน 40 ชิ้น จัดแสดงครั้งแรกที่หอศิลป์แห่งชาติ เมืองปักกิ่ง สาธารณรัฐประชาชนจีน เมื่อเดือนพฤษภาคม 2558 และนำมาจัดแสดงที่พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ หอศิลป์ ประเทศไทย ตลอดเดือนกรกฎาคม 2558 โดยผลงานชุดนี้ได้สะท้อนภาพความรุ่งโรจน์ทางประวัติศาสตร์ของเส้นทางสายไหมทางทะเล โดยใช้มุมมองการรำลึกทางประวัติศาสตร์ เพื่อมุ่งไปสู่อนาคตที่ดีกว่าของไทย-จีน

EDITOR'S

WELCOME

ในแต่ละปีนักท่องเที่ยวจีนเดินทางไปยังต่างประเทศกว่า 71 ล้านคน ท่านผู้อ่านทุกท่านครับ ในปี 2558 นี้ ประเทศไทยคาดว่าจะได้ต้อนรับนักท่องเที่ยวจีนถึง 5.6 ล้านคน ซึ่งสูงขึ้นจากปี 2557 ที่มีอยู่อยู่ที่ 4.6 ล้านคน ทั้งนี้ประเทศไทยติดอันดับหนึ่งในสาม ของประเทศที่นักท่องเที่ยวจีนชอบไปมากที่สุด ดังนั้นเหล่าผู้ประกอบการและผู้คนชาวไทยย่อมจำเป็นต้องเข้าใจนักท่องเที่ยวจีน รู้จักวัฒนธรรมจีนมากขึ้น เพื่อที่จะได้ทำการต้อนรับและทำธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวมากขึ้น นิตยสาร New Silk Road ฉบับนี้ขอนำทุกท่านไปพบกับสี่สำนักท่องเที่ยวจีนแผ่นดินใหญ่ที่เดิมแต่ดินแดนล้านนาให้ทั้งอุตสาหกรรมธุรกิจของฝากและอุตสาหกรรมท่องเที่ยวอีกมากในตอนนี้ ในฉบับนี้ท่านจะได้รู้จักกับชุมชนออนไลน์ผู้ที่สนใจเรียนภาษาจีนที่ใหญ่ที่สุดในไทย ตอนนี่คือกลุ่มภาษาจีนกลางสำหรับผู้เริ่มเรียน ซึ่งปัจจุบันมีสมาชิกเกือบ 60,000 คนแล้ว นอกจากนี้ก็จะได้เพลิดเพลินกับถิ่น "อาคันตุกะ" เพื่อรู้จักจีนและ "ฮากกา" สุดท้ายทางนิตยสาร New Silk Road ขอเรียนแจ้งว่า ทางเรามีความยินดีเป็นอย่างยิ่ง หากท่านใดต้องการนิตยสารไปแจกเพิ่มเติม สามารถติดต่อขอรับได้ที่ คุณณกรณ์ โท. 081-811-5557

NEXT ISSUE

เตรียมพบกับใน New Silk Road ฉบับหน้า

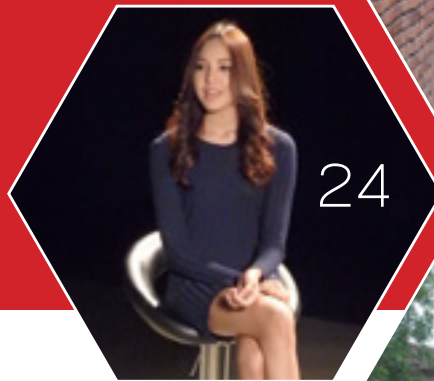

“เรือนพระยาศรีธรรมมาธิราช” ผลงานอนุรักษ์ที่ได้รับรางวัลดี หรือ Award of Merit จากโครงการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมในภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิกประจำปี 2557 โดยมูลนิธิไทย-จีนเพื่อการศึกษาและวัฒนธรรม และ สำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ ได้ร่วมกันบูรณะซ่อมแซมอาคารที่ทรงคุณค่ายิ่งหลังนี้ขึ้นมาจนแล้วเสร็จเมื่อปี 2556 ซึ่งปัจจุบันเป็นส่วนหนึ่งของโรงเรียนสิตบุตรบำรุง กรุงเทพมหานคร

C ONTENTS

3

3

TOURISM MARKET

สีสันจีนแผ่นดินใหญ่ เต็มแดนดินแดนล้านนา

24

30

14

ARCHITECTURE STORY OF CHINA

ตึกรามบ้านมั่งการ

21

WORKABROAD

มองตะเกียบเห็นป่าไฟ...ช่างเครื่องหนังแข่งกับขงเบ้ง

24

YOUNG SMES

“ลูกน้ำ” จากนางแบบ สู่นักธุรกิจรุ่นเยาว์

30

THE CULTURE TRIP

กลับถิ่น “อาคันตุกะ”

36

INTERVIEW WITH

รู้จักกลุ่มเรียนจีนที่ใหญ่ที่สุดในไทย

44

FIRST STEP

คุยกับ สามน.ศ.จีน ที่มาเรียนในไทย

46

DOCTOR KRUB

การรักษาโรคหลอดเลือดหัวใจตีบด้วยสายสวน

51

SPECIAL TRIP

Soho แดนชาวจีนแผ่นดินใหญ่ ในลอนดอน

เจ้าของ : บริษัท เคเค คอมมูนิเคชั่น จำกัด บรรณาธิการ : กอบกิจ ประดิษฐ์ผลพานิช หัวหน้าภาควิชาการสื่อสารการตลาด คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์
ฝ่ายจัดการทั่วไป : ณกรณ์ วัฒนสิทธิ์อินทคุณ ออกแบบ : ณจักร วงษ์ชัย / นัฐธิชา เรืองโรจน์ พิมพ์ที่ : หจก.แสงเทียนการพิมพ์ ติดต่อ New Silk Road Magazine : บริษัท เคเค
คอมมูนิเคชั่น จำกัด เลขที่ 4/9 ชั้นที่เอ็ม ซอยสุขุมวิท 99 ถนนสุขุมวิท แขวงบางจาก เขตพระโขนง กทม. 10260 โทร. 02-332-7376 อีเมล : kkcommu0@gmail.com

***หมายเหตุ นิตยสารเล่มนี้จัดทำขึ้นเพื่อส่งเสริมการศึกษา ไม่ได้มีวัตถุประสงค์ในเชิงพาณิชย์แต่อย่างใด

CHINESE IN CHIANGMAI

สี่ส้นจีนแผ่นดินใหญ่

เติมแต่งดินแดนล้านนา

เป็นเวลาไม่นานหลังจากภาพยนตร์เรื่อง Lost in Thailand (แก๊งม่วนป่วนไทยแลนด์) เข้าฉายในประเทศจีนช่วงปลายปี 2012 เมืองเชียงใหม่ของไทยเราในฐานะสถานที่ถ่ายทำหลักของภาพยนตร์เรื่องดังกล่าวก็ถึงคราวต้อนรับนักท่องเที่ยวจีนที่มาเยือนกันอย่างล้นหลาม ซึ่งโดยส่วนใหญ่จะมาเที่ยวเพื่อตามรอยภาพยนตร์เรื่องนี้กัน กระนั้นก็ดี Lost in Thailand ใช้ต้นทุนการถ่ายทำราวสองล้านเหรียญแต่สามารถทำรายได้ถล่มทลาย เฉพาะในประเทศจีนสูงกว่าสองร้อยล้านเหรียญ นับเป็นการทุบสถิติใหม่สำหรับอุตสาหกรรมภาพยนตร์ของประเทศจีน และแน่นอนว่าอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในบ้านเราก็เติบโตตามไปด้วย

ตัวเลขนักท่องเที่ยวที่เดินทางมายังเชียงใหม่ในปี 2013 พุ่งสูงถึง 140,000 คน (เทียบกับ 40,000 คนในปี 2011) นับเป็นบทพิสูจน์ว่าภาพยนตร์แนวตลกเรื่องนี้มีผลอย่างมากต่อนักท่องเที่ยวจีนที่เข้ามาเที่ยวในบ้านเรา ทั้งนี้ ภาพยนตร์ใช้เทคนิคการดำเนินเรื่องแบบ “โรดมูวี่” บอกเล่าเรื่องราวการผจญภัยของตัวเอกในเรื่อง ซึ่งพบเจอเหตุการณ์ต่างๆ ที่น่าตื่นเต้นชนิดที่เรียกว่า โหด มันส์ ฮา จึงทำให้คนจีนอยากมีส่วนร่วมผจญภัยในชีวิตจริงไปกับตัวละคร แถมยังมีเช็กลิสต์สถานที่ต่างๆ ในเชียงใหม่ปรากฏอยู่ในฉาก ชาวจีนจึงอยากมาสัมผัสด้วยตัวเองว่าชีวิตที่เมืองล้านนาในฐานะนักท่องเที่ยวจะม่วนขึ้นสักแค่ไหน

อย่างไรก็ตาม เมื่อนักท่องเที่ยวชาวจีนมาเยือนถิ่นล้านนากันมากเข้า ทำให้คนบ้านเรา โดยเฉพาะชาวเชียงใหม่เองเกิดตะขิดตะขวงใจ ด้วยความรู้สึกไม่ปลอดภัยเมื่อต้องใช้รถใช้ถนนร่วมกับนักท่องเที่ยวชาวจีนที่เช่ารถจักรยานยนต์ออกมาขี่กันอย่างเป็นล่ำเป็นสัน แต่ในขณะที่เดียวกันก็มีความมองว่าเรื่องนี้เป็นสี่ส้นที่ช่วยแต่งแต้มให้เมืองเชียงใหม่มีชีวิตชีวามากขึ้น

เมืองเชียงใหม่ ครองใจนักท่องเที่ยวจีน

เมื่อเข้าสู่ปี 2014 แม้ผลพวงจากภาพยนตร์จะค่อยๆ ซาลง ทว่าภาพนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มาเตร็ดเตร่กันอยู่ในเมืองเชียงใหม่ก็ไม่ได้ดูเบาบางลงเลย เนื่องจากสถานที่ท่องเที่ยวแห่งเมืองล้านนาได้ครองใจนักท่องเที่ยวชาวจีนเป็นที่เรียบร้อยแล้ว และในความเป็นจริง ถึงแม้กระทั่งภาพยนตร์เรื่อง Lost in Thailand จะลดลง เชียงใหม่ในฐานะเมืองท่องเที่ยวก็คงไม่ต่างจากเมืองท่องเที่ยวอื่นๆ ในโลกที่กำลังเปลี่ยนผ่านหน้าตาไปสู่การมีนักท่องเที่ยวชาวจีนเป็นนักท่องเที่ยวกลุ่มหลัก

หากจะถามว่าความได้เปรียบของเชียงใหม่คืออะไร นอกเหนือจากข้อได้เปรียบทางทำเลที่ถือว่าเดินทางระยะใกล้กว่าเมื่อเทียบกับเมืองในฝันอย่างปารีสหรือลอนดอน วิถีชีวิตที่ใกล้เคียงกันของคนสองเชื้อชาติซึ่งหมายถึงความรู้สึกเป็นมิตรต่อกัน แห่หลังวัฒนธรรม รวมถึงสถานที่ช้อปปิ้งที่ตอบสนองความหลากหลาย ก็ถือเป็นข้อได้เปรียบของเมืองเชียงใหม่ นอกจากนี้ยังมีปัจจัยอีกมากมายที่ทำให้เมืองท่องเที่ยวแห่งนี้กลายเป็นจุดหมายในฝันของนักท่องเที่ยวชาวจีน ไม่ว่าจะเป็นความคุ้มค่าของเงินที่ใช้จ่ายบริการที่เยี่ยมยอด ในแบบที่หาที่ไหนไม่ได้ รสชาติอาหารแสนอร่อย และหลากหลาย รวมถึงระดับความหรูหราที่สามารถเข้าถึงได้ ตั้งแต่ชนชั้นกลางใหม่ชาวจีน ไปจนถึงความหรูหราในแบบเอ็กซ์คลูซีฟที่ตอบสนองลูกค้าชาวจีนชั้นสูง ซึ่งมั่งคั่งไม่แพ้ชาติใดในโลก

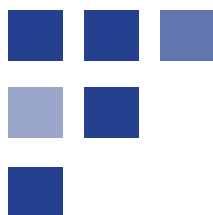

ผลักดัน-รับมือ เมืองท่องเที่ยว

การผลักดันอุตสาหกรรมท่องเที่ยวให้เติบโตควบคู่มาพร้อมกับการรับมือ โดยเชียงใหม่กำลังจัดการกับปัญหาที่เกิดจากความเติบโตของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว โดยเฉพาะอย่างยิ่งการท่องเที่ยวที่ดูเหมือนกำลังเปลี่ยนโฉมหน้าที่เคยคุ้นชิน คำถามคือเชียงใหม่เองจะรับมือกับทั้งโอกาสและปัญหาที่ถาโถมเข้ามาได้หรือไม่ และอย่างไร ทั้งในมุมมองจากภาคธุรกิจ คน และเมือง ซึ่งต้องไม่ลืมว่าเชียงใหม่คือเมืองที่เต็มไปด้วยประวัติศาสตร์ การปรับตัวเพื่อรับแรงปะทะจากการปกครองใหม่ ทุนใหม่ เช่นเดียวกับโลกใหม่ที่อยู่ภายใต้ร่มโลกาภิวัตน์ ในขณะที่ยังคงความเป็นท้องถิ่นอันแข็งแกร่งไว้ให้ได้

นี่จึงเป็นโจทย์สำคัญสำหรับเมืองที่มีทั้งสินทรัพย์ทางวัฒนธรรมที่แข็งแรง (ทั้งวัฒนธรรมดั้งเดิมและวัฒนธรรมร่วมสมัย) ทั้งยังมีธรรมชาติที่งดงาม ที่จะกำหนดยุทธศาสตร์ระยะยาวในการรับมือกับโอกาสและความเปลี่ยนแปลงนี้เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับเชียงใหม่ในฐานะบ้าน ซึ่งคนเชียงใหม่อยากอยู่อาศัยและเมืองที่ไม่ดูแคลนนักท่องเที่ยวในเวลาเดียวกัน

ต้องยอมรับว่าตั้งแต่ภาพยนตร์ Lost in Thailand ออกสู่สายตาชาวจีน เชียงใหม่ก็กลายเป็นอีกเมืองหนึ่งที่ชาวจีนสนใจเข้ามาเที่ยวเป็นอันดับต้นๆของไทย อีกทั้งจังหวัดเชียงใหม่เองอยู่ใกล้กับประเทศจีน ระยะทางจากจีนมาถึงเชียงใหม่ก็เท่ากับขับรถจากเชียงใหม่ลงกรุงเทพฯ ซึ่งที่ผ่านมาชาวเชียงใหม่จะเห็นป้ายทะเบียนรถบางคันที่แปลกตาไปจากป้ายทะเบียนรถที่เห็นกันตามท้องถนน นั่นก็เพราะนักท่องเที่ยวชาวจีนเลือกที่จะมาท่องเที่ยวอีกรูปแบบหนึ่ง คือการขับรถจากประเทศบ้านเกิดมายังเชียงใหม่แทนการนั่งเครื่องบินที่แสนจะรวดเร็วทันใจแต่ก็ไม่ได้สัมผัสบรรยากาศสองข้างทาง เพราะฉะนั้นนี่จึงเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้นักท่องเที่ยวจีนเข้ามาเที่ยวเชียงใหม่มากขึ้น

รู้หรือไม่ว่า!

จังหวัดเชียงใหม่ ได้รับรางวัล The Best of Thailand Awards Voted by Chinese Tourists ชนะเลิศเป็น Best Destination ของนักท่องเที่ยวจีน รางวัลนี้เป็นรางวัลที่ได้จากการโหวตของนักท่องเที่ยวจีนใน weibo.com ระหว่างวันที่ 8-29 พฤษภาคม 2558 ซึ่งหลังจบโครงการมีผู้ร่วมกันโหวตในโครงการนี้กว่า 5.56 ล้านโหวต โดยพิธีมอบรางวัลมีขึ้นเมื่อวันที่ 2 มิถุนายนที่ผ่านมา โดยมีคุณกอบกาญจน์ วัฒนวรางกูร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เป็นผู้มอบรางวัล

แหล่งท่องเที่ยวขึ้นชื่อ

มาถึงตรงนี้ คงจะเริ่มเห็นภาพของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่เดินทางเข้ามาเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่ อันเนื่องมาจากผลพวงของภาพยนตร์จีนที่สร้างปรากฏการณ์ใหม่อย่าง Lost in Thailand รวมทั้งความประทับใจจากท่องเที่ยวจีนที่ต่างก็หลงใหลในมนต์เสน่ห์แห่งเมืองล้านนา หลังจากนั้นมาดูสถานที่ท่องเที่ยวยอดนิยมในจังหวัดเชียงใหม่ที่นักท่องเที่ยวชาวจีนให้ความสนใจ เดินทางมาสัมผัสและเก็บภาพความทรงจำกันบ้าง

-ประตูท่าแพ สถานที่ยอดฮิตของนักท่องเที่ยวทุกคน โดยเมื่อเดินทางมาเชียงใหม่สิ่งที่ไม่ได้ก็คือการหยิบกล้องมาแชะภาพ เซลฟีเก็บภาพประทับใจ และความสวยงามของประตูท่าแพ ทั้งนี้ ในวันอาทิตย์ สถานที่แห่งนี้ตั้งแต่บริเวณประตูท่าแพยาวไปจนถึงวัดพระสิงห์ จะใช้เป็นพื้นที่ถนนคนเดิน หรือที่เรียกกันว่า “ถนนคนเดินท่าแพ” เป็นแหล่งช้อปปิ้งของฝาก สินค้า และมีการแสดงต่าง ๆ ตลอดทาง ประตูท่าแพจึงเป็นแหล่งท่องเที่ยวแห่งหนึ่งที่นักท่องเที่ยวทุกคนต้องมาเยือน

-วัดพระธาตุดอยสุเทพ ถ้ามาเชียงใหม่และไม่ได้ไปนมัสการวัดพระธาตุดอยสุเทพก็เหมือนมาไม่ถึง ที่แห่งนี้เป็นที่ประดิษฐานคูเมืองเชียงใหม่มาช้านาน นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาที่จังหวัดเชียงใหม่จะต้องขึ้นไปนมัสการพระบรมธาตุกันทุกคน และชื่นชมความสวยงามของพระธาตุที่อยู่คู่บ้านคูเมืองของจังหวัดเชียงใหม่มาอย่างยาวนาน

-มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (มช.)กลายเป็นสถานที่ท่องเที่ยวไปแล้ว เพราะกระแสตามรอยภาพยนตร์ Lost in Thailand ทำให้มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มีนักท่องเที่ยวชาวจีนเข้ามาเที่ยวเป็นจำนวนมากเพื่อมาตามรอยภาพยนตร์ โดยส่วนใหญ่จะเข้ามาถ่ายรูปที่อ่างแก้ว ศาลาธรรม ตามแบบภาพยนตร์ ทำให้มหาวิทยาลัยเชียงใหม่กลายเป็นอีกหนึ่งสถานที่ท่องเที่ยวที่ชาวจีนจะเดินทางเข้ามาเที่ยวชมและเก็บภาพกลับไป

Check-in

ร้านขนมหวานร้านนี้ชื่อว่าร้าน “แมงโก้ แวงโก้”

หลาย ๆ คนอาจจะรู้จักกันดีอยู่แล้ว หรืออาจจะเคยได้ยินชื่อเสียงเรียงนามกันมาบ้าง เพราะร้านนี้ค่อนข้างมีชื่อในหมู่นักท่องเที่ยวต่างถิ่น โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวชาวจีนที่ชื่นชอบในการทานผลไม้รสหวานหอมอย่างมะม่วงสุก ทำให้ร้านนี้มีกลุ่มลูกค้าค่อนข้างชัดเจน และเห็นแบบนี้ไม่ใช่แค่คนจีนเท่านั้นที่ติดใจ คนไทยเมื่อไปทานแล้วยังรู้สึกถูกปากในรสชาติ ที่ทางร้านผสมผสานมาอย่างดี จนเกิดไอเดียเป็นเมนูมะม่วงหลากหลายเมนู ให้เลือกสรร

ของฝากยอดฮิต

ยังมีสถานที่ท่องเที่ยวอีกมากมายในจังหวัดเชียงใหม่ที่นักท่องเที่ยวสนใจ เดินทางเข้ามาเที่ยว รวมถึงการจับจ่ายใช้สอย หาของกิน และอีกอย่างที่ขาดไม่ได้สำหรับนักท่องเที่ยวที่เดินทางท่องเที่ยวตามสถานที่ต่างๆก็คือการซื้อของฝาก มาดูกันดีกว่านักท่องเที่ยวชาวจีนส่วนใหญ่ซื้ออะไรในจังหวัดเชียงใหม่ เป็นของฝากของที่ระลึกติดไม้ติดมือกลับบ้าน

-**ผ้า กระเป๋าผ้า** ของฝากและของที่ระลึกที่นักท่องเที่ยวชาวจีนส่วนใหญ่เลือกซื้อ เพราะผ้าและกระเป๋าผ้าจากเมืองลำานามีเอกลักษณ์เฉพาะของผ้าและลวดลาย ทำให้เป็นที่สนใจของนักท่องเที่ยวทั้งคนไทย และชาวต่างชาติ

-**ผลิตภัณฑ์จากไม้** ถือเป็นเอกลักษณ์ของชาวลำานาไทยที่สืบทอดมาอย่างยาวนาน โดยแหล่งจำหน่ายไม้แกะสลักที่ศูนย์หัตถกรรมบ้านถวาย เป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ และเป็นแหล่งกำเนิดของงานแกะสลักไม้ในจังหวัดเชียงใหม่

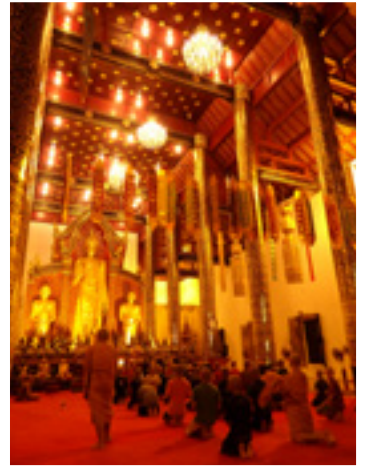
-**เครื่องเงิน** พูดถึงเครื่องเงินในจังหวัดเชียงใหม่หลายคนจะนึกถึงถนนวัวลาย บริเวณที่เป็นแหล่งทำเครื่องเงินที่ใหญ่ที่สุดในจังหวัดเชียงใหม่ นักท่องเที่ยวที่ได้มาเห็น ต่างก็พากันซื้อกลับไปเป็นของที่ระลึกและของฝากติดไม้ติดมือกลับบ้าน เพราะมีความสวยงามและประณีตเป็นอย่างมาก

-**ไม้ไผ่ หวาย** อีกหนึ่งหัตถกรรมทำมือที่ได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยว โดยจะเป็นงานจักสาน ไม่ว่าจะเป็น ตะกร้า โคมไฟ ถาดไม้ไผ่ ของใช้ประเภทต่างๆ เป็นอีกสิ่งหนึ่งที่นักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาตินิยมซื้อกลับไปเป็นของฝากและของที่ระลึก

-**ร่มบ่อสร้าง** สินค้าสร้างชื่อให้แก่จังหวัดเชียงใหม่ นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะต้องแบ่งเวลาแวะเวียนไปอำเภอสันกำแพง เพื่อชมและเลือกซื้อร่มบ่อสร้างที่บ้านบ่อสร้างเป็นของที่ระลึกติดไม้ติดมือกลับไป

การสื่อสารที่ไม่เข้าใจ ทำให้เกิดภาพลบนักท่องเที่ยวจีน

ถึงแม้ว่าเด็กจีนยุคใหม่จะเรียนภาษาอังกฤษกันอย่างขะมักเขม้น และมีไม่น้อยทีเดียวที่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้ดีไม่แพ้เจ้าของภาษา แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าชาวจีนทุกคนจะสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษได้ โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวอายุมากขึ้นที่มาเยือนถิ่นแดนไทย

ดังนั้น ข้อจำกัดด้านการสื่อสารจึงมีผลอย่างมากที่ทำให้คนในบ้านเราเกิดภาพลบนักท่องเที่ยวจีน เช่น การเกิดปัญหารุนแรงในพื้นที่สาธารณะมักเกิดจากการที่นักท่องเที่ยวชาวจีนไม่เข้าใจป้ายที่เป็นภาษาอังกฤษ และทำให้ไม่เข้าใจถึงธรรมเนียมประเพณีท้องถิ่น กฎและข้อบังคับของเมือง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่ไม่เข้าใจกฎจราจร อาจนำมาซึ่งอันตรายต่อทั้งนักท่องเที่ยวและคนท้องถิ่นได้

เพราะเหตุนี้ผู้ประกอบการบางราย เช่น บริษัทท่องเที่ยว ร้านอาหารและภัตตาคาร หรือแม้กระทั่งร้านขายของขนาดเล็ก แม้ปัญหาโดยการใส่ภาษาจีนลงไปเมนูหรือบนป้าย ในขณะที่ผู้ประกอบการรายใหญ่ก็มีการฝึกสอนภาษาจีนขั้นพื้นฐานให้กับพนักงาน หรือจ้างคนที่พูดภาษาจีนได้มาเป็นพนักงานฝึกงาน หรือจ้างพนักงานที่เป็นชาวจีนมาเพื่อบริการนักท่องเที่ยวชาวจีน

“

ด้วยข้อจำกัดด้านการสื่อสาร การอุปถัมภ์จึงกลายเป็นเกมจิมเครื่องคิดเลข และการเกี่ยวเก็บประสบการณ์ ซึ่งอาจลงเอยกลายเป็นการสร้างความรู้ค่าภัยให้กับคนท้องถิ่น

”

แปลกใจหรือไม่ คนจีนจำนวนไม่น้อยก็คิดกับคนไทยอย่างนี้

-คนไทยต้องมีผิวสีคล้ำ เพราะเราเป็นเมืองร้อน แดดแรง นอกจากนี้ยังคิดว่าคนไทยหน้าตาดีตามกระแสความชื่นชอบละครไทยที่ไปฉายในประเทศจีนนั่นเอง

-คนไทยเชื้อสายจีนมักถูกเข้าใจผิดว่าเป็นคนจีน บ่อยครั้งที่คนจีนมักแยกแยะคนไทยเชื้อสายจีนกับคนจีนด้วยกันไม่ออก ยิ่งถ้าใครสามารถสื่อสารภาษาจีนได้ด้วยแล้ว อาจถูกทักว่าเป็นคนจีนเลยด้วยซ้ำ

-คนจีนบางส่วนคิดว่าประเทศไทยยังล้าหลัง บ่อยครั้งที่คนจีนได้ดูละครย้อนยุคของไทยที่มีฉากขี่ช้าง และมีจำนวนไม่น้อยที่คิดว่าคนไทยยังใช้ช้างเป็นพาหนะอยู่จริงๆ

-คนไทยทานอาหารรสชาติจัดจ้านได้ทุกคน นอกจากนี้คนจีนยังชื่นชอบอาหารและผลไม้ไทยเป็นอย่างมาก ต้มยำกุ้งและทุเรียนยังคงเป็นอาหารที่คนจีนรู้สึกว่าเป็น exotic และคิดว่าประเทศไทยเป็นประเทศที่อุดมสมบูรณ์ มีของกินหลากหลายตลอดทั้งปี เว็บไซต์ช้อปปิ้งออนไลน์ยอดนิยมของจีนอย่าง taobao.com (อาลีบาบา กรุ๊ป) จึงมีการโพสต์ขายผลิตภัณฑ์ของประเทศไทยเป็นจำนวนมาก ไม่ว่าจะเป็นกะทิ ะหมี่กึ่งสำเร็จรูปรสชาติต่างๆ ผลไม้สดและแปรรูป เครื่องแกง ขนม ฯลฯ

-ไม่ต่างจากชาวโลก คนไทยอ่อนโยน ยิ้มเก่ง รักสนุก และมีมนุษยสัมพันธ์ดี คนจีนเองก็รู้สึกว่ารอยยิ้มเป็นเอกลักษณ์ที่โดดเด่นอย่างหนึ่งของไทย ยิ้มได้แม้ว่าจะเป็นเรื่องซีเรียสก็ตาม แถมยังพบว่าคนไทยเป็นคนที่มีความใจ ชอบช่วยเหลือผู้อื่นถึงแม้ว่าจะไม่เคยรู้จักกันมาก่อน สรุปว่ามีมุมมองที่ดีต่อคนไทยไม่น้อยเลย

-คนไทยมีความยืดหยุ่นสูง คนจีนสัมผัสได้ถึงความสะดวกสบาย ง่ายๆ สบายๆ หยวนๆ ไปจนถึงความไม่มีระเบียบวินัย และไม่รับผิดชอบของคนไทย ความเรื่อยๆของคนไทยเมื่อเทียบกับความกระตือรือร้นของชาวจีนแล้วบางครั้งก็ทำให้คนจีนมองว่าคนไทยดูออกจะขี้เกียจไปสักหน่อย

-สังคมไทยเปิดกว้างเรื่องเพศที่สาม คนจีนจะมองประเทศไทยเป็นประเทศที่เปิดกว้างและให้สิทธิเสรีภาพในเรื่องนี้ และมักจะนำมาเป็นหัวข้อสนทนาเมื่อพบเจอคนไทย

-ชีวิตที่มีสีสันยามราตรี คนจีนชื่นชอบบรรยากาศยามค่ำคืนที่คึกคักของประเทศไทยไม่ว่าจะเป็นร้านอาหาร ตลาดกลางคืน ผับและบาร์ ที่สามารถเที่ยวได้ตลอดคืน สามารถหาของกินได้ง่ายมาก ทุกที่ ทุกเวลา

“

เปลือยแป็บเดียว
คนจีนก็เปลี่ยนผ่านเป็น
สังคมชนชั้นกลางที่มีกำลังซื้อสูง
ที่น่าตกใจ และด้วยหลักสูตรเร่งรัด
ในการเข้าสู่ความเป็นผู้มีอารยธรรม
ตามมาตรฐานสากล
ในเวลาอีกไม่นาน พวกเขาอาจจะ
กลายเป็นนักท่องเที่ยวที่พุดจา
ด้วยเสียงเบาว่าคนไทย

”

เจ้าบ้าน (คนไทย) เปิดใจต้อนรับนักท่องเที่ยวจีน

เมื่อภูมิศาสตร์ประชากรนักท่องเที่ยวเปลี่ยนแปลง จากที่เมืองเชียงใหม่เคยต้อนรับนักท่องเที่ยวจากยุโรป อเมริกา และญี่ปุ่นเป็นหลัก มาเป็นการต้อนรับนักท่องเที่ยวชาวจีนซึ่งมีรสนิยมและพฤติกรรมแตกต่าง ทั้งยังเป็นตลาดใหญ่ แน่ใจว่าไม่ได้มีเพียงแค่ผู้ประกอบการเท่านั้นที่ต้องปรับตัว แต่มันคือทุกคนและทุกฝ่าย แม้แต่ตัวนักท่องเที่ยวชาวจีนเองก็เปลี่ยนแปลงเช่นกัน ซึ่งมีแนวโน้มว่าพวกเขาจะมองหาความจริงในแบบที่เมืองเชียงใหม่เป็น มากกว่าการเปลี่ยนแปลงตัวเองเพื่อสร้างความพึงพอใจให้แก่นักท่องเที่ยว

มาถึงตรงนี้ เราอาจเห็นภาพตรงกันว่าปัจจัยสำคัญในการไปต่อสำหรับเมืองเชียงใหม่ที่จะรับนักท่องเที่ยวจีนก็คือคุณภาพและความจริงแท้ที่สร้างมูลค่าความใจกว้างและทัศนคติที่ไม่มองว่านักท่องเที่ยวจีนจะหยุดอยู่กับที่ การสื่อสารเพื่อลดปัญหาที่ไม่จำเป็น และที่สำคัญคือการจัดการที่มีประสิทธิภาพเพื่อให้ทุกฝ่ายอยู่ร่วมกันได้อย่างสนับสนุนซึ่งกันและกัน เพราะทุกอย่างควรเริ่มต้นจากการเปิดใจรับฟัง

ไม่ว่าจะอย่างไร การเพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยวชาวจีนได้ส่งผลต่อเศรษฐกิจของจังหวัดเชียงใหม่เป็นอย่างมาก โดยกิจการร้านค้าในจังหวัดเชียงใหม่ส่วนใหญ่มีการขายสินค้าหรือให้บริการแก่นักท่องเที่ยวชาวจีนเป็นหลัก และผู้ประกอบการส่วนใหญ่เชื่อมั่นว่าตนเองมีความพร้อมในการขายสินค้าและให้บริการ เนื่องจากมีสินค้าพร้อมที่จะจำหน่ายและมีบุคลากรที่ให้บริการอยู่แล้ว

ฉะนั้น โดยภาพรวมแล้วการเพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยวจีนได้ส่งผลต่อเศรษฐกิจไปในทิศทางที่ดีขึ้น โดยเฉพาะการเข้ามาของนักท่องเที่ยวชาวจีนช่วยเติมเต็มในช่วง Low season ที่นักท่องเที่ยวมาเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่น้อย จึงถือเป็นความท้าทายและโอกาสในการเพิ่มรายได้ของคนบ้านเรา ซึ่งแน่นอนว่าหากทำได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งในแง่การผลักดันและรับมือกับปัญหาที่อาจตามมาได้อย่างหมดจด ก็จะมีแต่คำว่า “ดีกับดี” เฉกเช่นสีสันจากจีนแผ่นดินใหญ่ ช่วยเติมแต่งดินแดนไทยล้านนาให้สวยงามสว่างไสวมากขึ้นนั่นเอง

ช่วง 10 ปีที่ผ่านมา จีนได้ระดมสถาปนิกระดับโลกมาสร้างสรรค์ผลงานในประเทศ จนกลายเป็นเวทีประชันฝีมือของสถาปนิกจากทั่วทุกมุมโลก หนึ่งในอาคารที่ได้รับคำวิพากษ์วิจารณ์มากเป็นอันดับต้นๆ คงไม่พ้น อาคารสำนักงานใหญ่ CCTV ที่ปักกิ่ง

บทความนี้จะนำท่านไปพบกับสาเหตุที่ทำให้อาคารนี้โด่งดังไปทั่วโลก เหตุใดอาคารนี้จึงเป็นทั้งความภาคภูมิใจของชาติจีนแต่กลับถูกชาวจีนด้วยกันล้อเลียนว่าเป็นกางเกงยักซ์ สถาปนิกผู้ออกแบบเคยมีวลีเด็ดว่า “สถาปัตยกรรมย่อมมาควบคู่กับความ เป็นอาชญากรรม และความบ้าอำนาจ” ในขณะที่เดียวกันเขาคือคนที่สนใจศึกษางานอนุรักษ์ชุมชนดั้งเดิมของจีน เขาถูกยกย่องจากแฟรงค์ แกร์ สถาปนิกที่ยิ่งใหญ่แห่งวงการว่า “เป็นหนึ่งในนักคิดที่ยิ่งใหญ่ของโลกยุคนี้” รวมถึงเรื่องราวของเหตุการณ์น่าเศร้าของตึกนี้ที่ทำให้ต้องมีคนติดคุกพร้อมกันถึง 20 คน กับอาคารรูปทรงแปลกประหลาดหลังนี้ อาคารสำนักงานใหญ่ CCTV

ตึกรามบ้านมังกร

เมื่อบริษัท OMA (Office of Metropolitan Architecture) ถูกเชิญให้เข้าร่วมประกวดแบบอาคารสำนักงานใหญ่ CCTV (สถานีโทรทัศน์กลางแห่งประเทศจีน) เริ่มคูลฮาาส์ (Rem Koolhaas) สถาปนิกชาวดัตช์ผู้เป็นเจ้าของ OMA และ โอลี เชียร์เรน (Ole Scheeren) สถาปนิกชาวเยอรมันที่เป็นหุ้นส่วนอีกคน ก็เริ่มเสาะหาแนวคิดในการออกแบบอาคาร

หากชนะการประกวดแบบนี้จะเป็นโปรเจกต์แรกของ OMA ในจีน และจะเป็นโปรเจกต์ที่มีขนาดใหญ่ที่สุดที่ OMA เคยทำการถูกเชิญโดย CCTV ครั้งนี้ คือก้าวสำคัญเพื่อเข้าสู่จีน อย่างที่สถาปนิกระดับโลกหลายคนฝันไว้

แน่นอน คู่แข่งในการประกวดครั้งนี้มีทั้ง เอสโอเอ็ม(S.O.M.) ที่ได้โปรเจกต์อาคารจินเม่าในเซี่ยงไฮ้, เคพีเอฟ(K.P.F.) บริษัทที่ออกแบบตึก ช่างไฟไฟแนลเซียล เซ็นเตอร์, ซีซ่า เพลลี (Cesar Pelli) ผู้ออกแบบอาคารเปโตรนาสในกรุงกัวลาลัมเปอร์ ทั้งหมดล้วนแต่เป็นผู้ออกแบบอาคารสูงชื่อดังในจีนหรือไม่กี่ในเอเชีย แล้ว เริ่ม และ โอลี จะทำอย่างไร...

เคยสงสัยมั๊ยครับว่า บรรดาอาคารระดับโลกที่แข่งขันกันทูลงสถิติสูงที่สุดในโลกกันอย่างไม่หยุดหย่อน มันจะไปจบลงที่ความสูงระดับไหน ก่อนหน้านี้นหลายสิบปี ตึกเอ็มไพร์สเตจ เคยเป็นอาคารที่สูงที่สุดในโลกอยู่อย่างยาวนาน แต่ไม่เกิน 20 ปีที่ผ่านมา อาคารหลายต่อหลายหลังแย่งกันทูลงสถิติสูงที่สุดในโลกกันอย่างบ้าคลั่ง ยื้อแย่งกันสูงที่สุดโลก สูงที่สุดในทวีป สูงที่สุดในประเทศ เมือง ยาน ชุมชน นอกจากนั้นยังมีแบ่งประเภทอาคารคอนกรีตเสริมเหล็กที่สูงที่สุด อาคารโครงสร้างเหล็กที่สูงที่สุด เพียงเพื่อให้ได้คำว่า สูงที่สุดระดับโครงการ

เริ่ม คูลฮาาส์ และ โอลี เชียร์เรน ต้องการโน้มน้าววิธีคิดของการสร้างอาคารสูงแบบใหม่ให้กับวงการ เขาจะตั้งมาตรฐานใหม่ของเขาเลปบริตีระฟ้า ว่าอย่าเอาแต่แข่งกันสูงอย่างเดียว แต่ต้องคิดเป็น เขาจับมันล้อมเป็นวงและตั้งขึ้นมาเป็นอาคาร ด้วยพื้นฐานแนวคิดที่ต่างไปจากเดิม

เริ่ม คูลฮาาส์ (Rem Koolhaas)
สถาปนิกชาวดัตช์เจ้าของ บริษัท OMA

สำหรับการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ คำอธิบายไม่เคยทำให้ใครเข้าใจได้ง่ายๆ อย่างที่ สตีฟ จ๊อบส์ เคยว่าไว้ อย่าไปอธิบายว่ารถยนต์ดีอย่างไร เมื่อโลกทั้งโลกยังซัดร้อมำกันอยู่ แต่จงทำมันขึ้นมาซะ

ในวันที่แบบประกวดจากบริษัทสถาปนิกชั้นนำส่งถึงจีน ทุกคนต่างต้องเหลียวมองแบบจำลองอาคารแนวคิดใหม่ขึ้นนี้ ท่ามกลางแบบประกวด มีเพียงอาคารของ OMA เท่านั้นที่แตกต่างออกไปด้วยอาคารหน้าตาเรียบที่ตั้งอยู่ในท่าทางประหลาด แต่ความแตกต่างมักตามมาด้วยคำถาม มันสร้างได้จริงหรือ แผ่นดินไหวจะทำอย่างไร ฯลฯ

นอกจากต้องสร้างความเชื่อมั่นกับทีมวิศวกรจีน ว่ามันสร้างได้แน่แล้ว เริ่มยังอธิบายวิธีคิดเพิ่มเติม ในการออกแบบโครงสร้างของอาคาร เขาอธิบายว่าลายถักรูปสี่เหลี่ยมขนมเปียกปูนที่ถักทอกันอยู่บนเปลือกอาคาร คือโครงสร้างที่ช่วยเสริมความแข็งแรงให้อาคาร และหากจุดใดที่ต้องการความแข็งแรงเพื่อรับแรงเค้นมาก ส่วนนั้นก็จะถักกันถี่มากขึ้น และส่วนใดของอาคารที่ไม่ได้รับแรงมากนัก ก็จะถักกันห่างๆ นี่คือการมาของลวดลายประหลาดที่อยู่บนผิวตึก

โอลี เชียร์เรน (Ole Scheeren)
สถาปนิก ชาวเยอรมัน
หุ้นส่วนบริษัท OMA

- อาคาร เปโตรนาส ในกัวลาลัมเปอร์
ผลงาน การออกแบบของ Cesar Pelli -

- อาคารจินหม่า โดย S.O.M. (อาคารกลาง)
และอาคารช่างไฟไฟแนลเซียลเซ็นเตอร์
โดย K.P.F. (อาคารด้านขวา) อีก 2 คู่แข่งในการประกวดแบบครั้งนี้
ต่างยึดหัวหาดที่จีนไว้เรียบร้อยแล้ว -

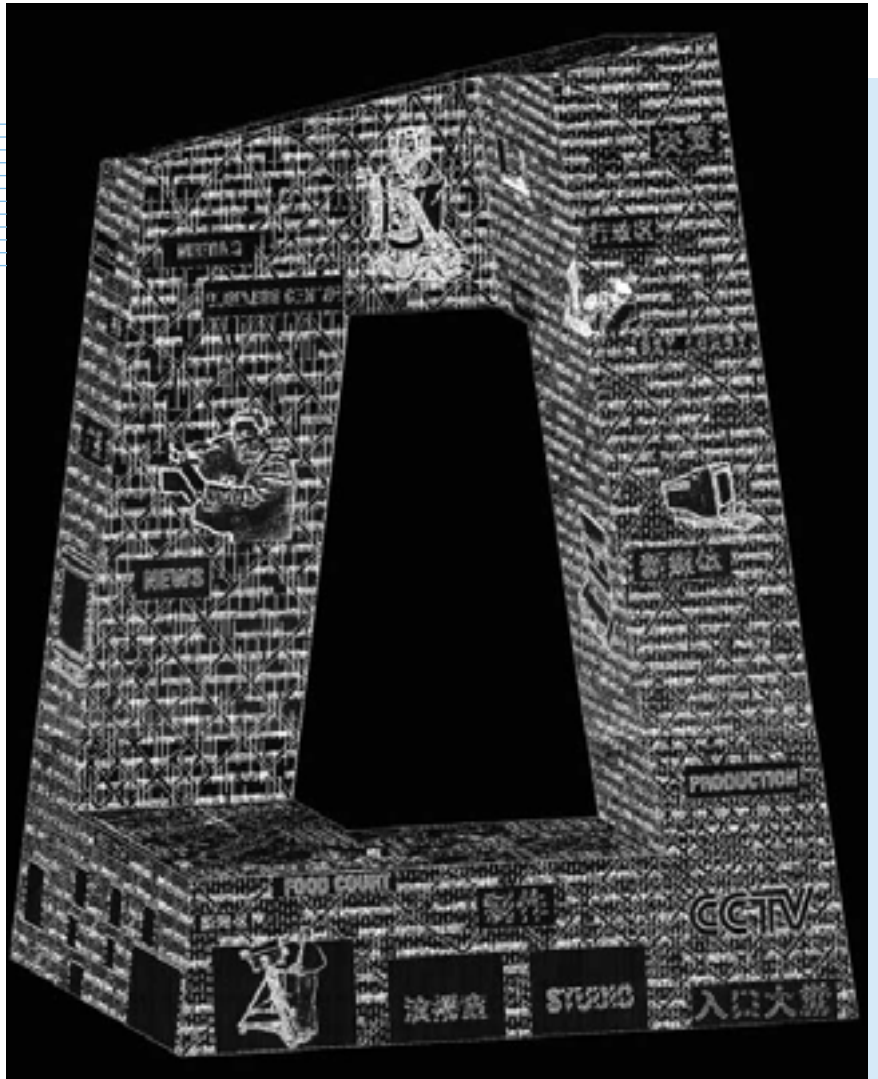
นอกจากนั้น การปฏิเสธการสร้างตึกสูง เพื่อลดความสูง ยังเป็นการปฏิเสธการจัดลำดับความสำคัญแบบเดิมของผู้คนที่อยู่ในอาคาร ที่คนที่สำคัญที่สุด ห้องที่หรูหราที่สุด อยู่ที่ชั้นสูงๆ แล้วไล่ลดทอนลำดับความสำคัญลงมาเรื่อยๆ แต่องค์กรอย่าง CCTV ซึ่งเป็นหนึ่งในสื่อยักษ์ใหญ่ที่สุดในโลก ประกอบด้วยหลายแผนกที่ล้วนสำคัญและสัมพันธ์กัน ตึกสูงแบบเดิมจึงไม่ใช่คำตอบ

สำหรับลักษณะการทำงานแบบรับคำสั่งจากบนลงล่าง อาคารสูงแบบเดิมอาจจะเหมาะสมเพราะง่ายแก่การสื่อสารและความเข้าใจ แต่สำหรับการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ให้กับองค์กรอย่าง CCTV อาคารของเริ่ม และโอเล่ คือทางเลือกที่คิดมาอย่างรอบคอบ

นอกจากนี้ เริ่ม และ โอเล่ ยังคิดว่าที่ตั้งของโครงการนี้อยู่บนถนนวงแหวน 3 บนพื้นที่เศรษฐกิจที่สำคัญของปักกิ่งที่เต็มไปด้วยอาคารสูง และจะเต็มไปด้วยอาคารระฟ้าอีกมากมายในอนาคต ทางที่ดีที่สุดคือ อย่าได้แต่แค่เพิ่มอาคารสูงลงไปอีกหลังเลย ซึ่งที่จริงถ้าหากนำเอาอาคารที่ เริ่มและโอเล่ ออกแบบมากลือออกเป็นแห่งตรง จะได้ตึกสูงถึง 750 เมตร แต่เขาเลือกที่จะไม่แข่งสูง แต่แข่งแนวคิดใหม่ แนวคิดที่เริ่มอ้างว่าไม่เคยถือกำเนิดในวัฒนธรรมจีน และไม่เคยสร้างที่ไหนในโลกของชาวยุโรป

คณะกรรมการตัดสินใจตัดสินใจเลือกแบบของ OMA ในที่สุด ท่ามกลางความสงสัยของชาวจีนทั้งหลายว่าตึกนี้มันจะสร้างได้อย่างไร แต่ชัยชนะอย่างหนึ่งที่ CCTV ได้มาตั้งแต่ตัดสินใจเลือกแบบของเขา คือ ภาพลักษณ์ของความเปิดกว้างทางความคิดสร้างสรรค์ และกระตือรือร้นต่อสิ่งใหม่ขององค์กร

ตั้งแต่โบราณกาลมาทั่วทุกอารยธรรมสถาปัตยกรรมคือความเด็ดเดี่ยว การตัดสินใจ ความทุ่มเท มุมมอง และความคิด ที่จับต้องได้ และจะเป็นอนุสาวรีย์ที่มีชีวิตของทุกสิ่งที่ว่ามาข้างต้นจนชั่วลูกชั่วหลาน(หากไม่

พังลงเสียก่อน) CCTV ให้โอกาส เริ่มและโอเล่ ในขณะเดียวกัน ผลงานการออกแบบของเริ่มและโอเล่ ก็ได้ให้ชื่อเสียงและภาพลักษณ์ตามที่องค์กรอย่าง CCTV ต้องการ

ความฉงนสงสัยของผู้คนมีมาตลอดการก่อสร้าง โครงสร้างที่เอียงของขาทั้งสองค่อยๆ เอนเข้าหากันทีละนิดๆ ทำให้ชาวปักกิ่งที่ผ่านตึกนี้ไปมาตั้งคำถามว่า นี่มันอะไร ครูที่สอนภาษาจีนให้ผมเมื่อรู้ว่าผมเป็นสถาปนิกก็ถามผมว่าคิดอย่างไรกับตึกนี้ แล้วต่อด้วยคำพูดที่ว่า “ครูกคิดว่าเดี๋ยวนี้อันตราย” แล้วต่อด้วยคำพูดที่ว่า “ครูกคิดว่าเดี๋ยวนี้อันตราย”

ความประหลาดของตึกนี้ก็จริงอยู่ เพราะมันไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อนในโลก ระดับความประหลาดของตึกนี้วัดด้วยคำพูดที่บรรยายไม่ออกว่าตึกนี้คืออะไร คล้ายสิ่ง

ก่อสร้างแบบไหน แต่ธรรมชาติของมนุษย์ย่อมทนอยู่กับสิ่งที่ยอธิบายไม่ได้อยู่ไม่นานมนุษย์จะเล็ดลอดคำอธิบายสิ่งที่ไม่เคยมีมาก่อนด้วยสิ่งที่เคยมีมาก่อนเสมอจินตนาการของชาวจีนทั้งหลายจึงเรียกตึกนี้ว่า “กางเกงยักซ์”

ส่วนข้อกล่าวหาเรื่องความประหลาดแถมยังดูไม่สวย ถ้าย้อนกลับดูประวัติศาสตร์เมื่อร้อยยี่สิบกว่าปีที่แล้ว(ค.ศ.1889) หอไอเฟลก็เคยถูกต่อว่าว่าแปลกปลอมอัปลักษณ์ และถูกเรียกร้องให้รื้อทิ้งไปซะ แต่วันนั้นก็กลับกลายเป็น The Must สุดโรแมนติกของการเยือนปารีสไปแล้ว

ท่ามกลางเสียงวิพากษ์วิจารณ์ “กางเกงยักซ์” ค่อยๆ ถูกถักทอขาขึ้นมาเรื่อยๆ และเมื่อถึงเวลาที่จะต้องปิดตะเข็บกัน ก็จำเป็นต้องปิดในเวลาเช้าตรู่ ซึ่งอุณหภูมิของโครงสร้างเหล็กในขาทั้งสองเท่าๆ

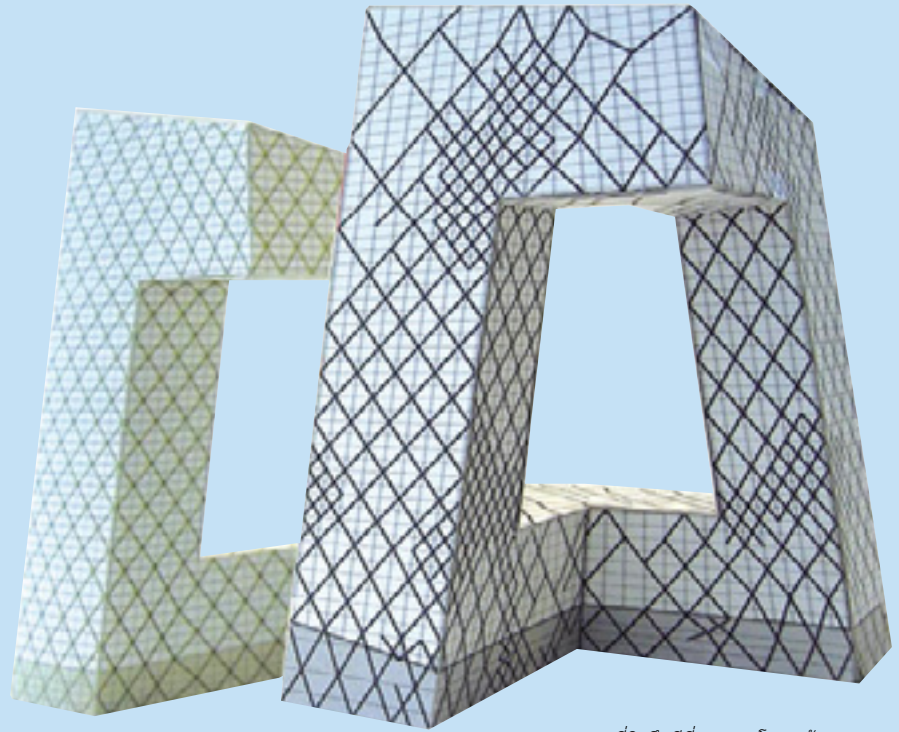
กัน จึงจะเริ่มปิดได้สนิท หากปิดในเวลาอื่น โครงสร้างอาคารฝั่งที่โดนแดดจะมีอุณหภูมิสูงกว่าอีกฝั่ง ซึ่งทำให้การขยายตัวของเหล็กไม่เท่ากันและทำให้ต่อไม่ติด ตะเข็บกันจะปิดไม่ลง

เห็นมัยศรีบัจฉริยะในการรับรู้สิ่งประหลาดของสมองมนุษย์ พบบอกว่าอาคารนี้มันคือกางเกงยักซ์ จะอธิบายให้ทุกคนเห็นภาพได้ตรงกันได้ง่ายๆ ไม่ว่าส่วนขาส่วนตะเข็บกัน

แต่ด้วยความอัจฉริยะบางคน บวกประสบการณ์ความสนุกเข้าไปด้วย ทำให้เห็นอาคารนี้กลายเป็นรูปทรงครึ่งล่างของผู้หญิงที่เอาศอกยันพื้น แล้วคุกเข่าอยู่ โชคดีที่จินตนาการสุดล้ำนี้ใช้คำอธิบายยาวกว่าคำว่า "กางเกงยักซ์" อยู่พอตัว แถมยังใช้อธิบายให้กับทุกเพศทุกวัยได้ไม่สะดวกละใจ ชื่อ "กางเกงยักซ์" จึงได้รับความนิยมมากกว่า

มกราคม 2008 วิศวกร CCTV เสร็จสมบูรณ์ ภาพตึกนี้ในมุมต่างๆของเมืองปักกิ่ง ตั้งแต่ท่ามกลางตึกทันสมัยจนถึงมุมมองจากบ้านพักคนงานในรูปแบบสถาปัตยกรรมยุคสังคมนิยม จนถึงมุมมองจากหุ่ห่ง(ตรอกบ้านโบราณในปักกิ่ง) ต่างทยอยออกมาให้เห็น

อาคารหลังนี้มีความแปลกอยู่อย่างเพราะเปลือกอาคารหลังนี้ไม่ได้เน้นให้เห็นเส้นพื้นหรือหน้าต่างเป็นชั้นๆเหมือนตึกทั่วไป แถมรูปทรงที่บิดเบี้ยวไปมาทั้งผนังและยอดอาคาร ทำให้ไม่สามารถคาดเดาขนาดของอาคารตามความเคยชินได้ ยากที่จะรับรู้ว่าการนี้ใหญ่ขนาดไหน สูงประมาณกี่ชั้น นอกจากนั้น ยังมองได้เป็นรูปร่างและความรู้สึกที่ต่างกันตามมุมที่เปลี่ยนไป ตั้งแต่หนักแน่น แข็งแกร่ง หวาดเสียวจนถึงแบนบางเหมือนภาพสองมิติ

- ลวดลายที่ผิวตึกมีที่มาจากโครงสร้างที่เสริมความแข็งแรงให้กับอาคาร ส่วนที่ต้องรับแรงมาก จะกลายเป็นลายถักที่ถี่กว่า -

ความโดดเด่นและประหลาดของอาคารนี้ ตรงกับที่ เร็ม 庫尔ฮาส เคยกล่าวไว้ "สถาปัตยกรรมย่อมมาคู่กับความเป็นอาชญากรรมและความบ้าอำนาจ" เขาว่าการสร้างสถาปัตยกรรมหรือผังเมืองไม่ว่าในระบบสังคมนิยมทุนนิยม สังคมนิยมล้วนแต่ต้องมาจากการตัดสินใจโดยผู้นำทั้งสิ้น เช่นความกล้าหาญของผังเมืองที่เป็นแนวตารางบนเกาะแมนฮัตตัน แม้เป็นแผ่นดินอเมริกาที่เป็นประชาธิปไตยก็ตาม ก็ยังเป็นการตัดสินใจแบบเผด็จการ หากจะก้าวไปข้างหน้า อย่างไม่พ่นการพินิจและความเผด็จการ

ที่จริงในการออกแบบอาคาร CCTV เขาพยายามฆ่าความเป็นอาชญากรรมและความบ้าอำนาจด้วยการปฏิเสธตึกสูงที่ทำเพื่อความสูง แต่เขาก็ยอมรับว่าทำไม่ได้ เพราะหากจะฆ่าให้สำเร็จ ก็ต้องฆ่าตึกกระฟ้าเสีย เพราะอย่างไรตึกกระฟ้าก็คือความบ้าอำนาจอยู่ดี

แล้วอาคารนี้ก็โด่งดังอีกครั้ง เมื่อกลางทศวรรษที่ 2009 อาคาร TVCC ซึ่งตั้งอยู่ข้างๆในโครงการเดียวกัน ซึ่งออกแบบโดย OMA เช่นกัน เกิดไฟไหม้ ท่ามกลางเสียงพลุฉลองตรุษจีน บวกกับเสียงลมพัดกระพือโหมไฟให้ลุกไหม้ทั้ง

- กางเกงยักซ์ในช่วงปิดตะเข็บ -

- กางเกงยักซ์ 大裤子 -

อาคาร ปะปนด้วยเสียงระเบิดของพลุที่อยู่บนอาคาร TVCC ภาพและเสียง Surround ที่ชนพองสยองเกล้าก็เกิดขึ้นกลางเมืองปักกิ่ง โชคดีที่ไฟไหม้ขณะตึกยังไม่เปิดใช้ แต่ครั้งนั้นมีพนักงานดับเพลิงต้องพลีชีพ 1 นาย และอาคาร CCTV ต้องพลอยหยุดชะงักไปด้วยเพราะต้องตรวจสอบฐานรากว่ามีผลกระทบกระเทือนกันหรือไม่

การตรวจสอบกินระยะเวลานานพอตัว ผมนั่งรถผ่านไปเห็นภาพตึก TVCC ดำเป็นตอตะโกสลดหดหู่อยู่อย่างนั้นนานหลายเดือน แต่ที่น่าจะเศร้ากว่าผมคือคนในออฟฟิศ OMA สาขาปักกิ่งซึ่งตั้งมาเพื่อดูแลโครงการนี้โดยเฉพาะ ซึ่งเขาพื้นที่ออฟฟิศที่อยู่ฝั่งตรงข้ามตึก ที่ต้องนั่งดูโครงการชะงักงันอยู่หลายเดือนเนื่องจากต้องรอการตรวจสอบทั้งส่วนคดีและโครงสร้างอาคาร

สาเหตุที่เกิดไฟไหม้ครั้งนี้ เนื่องจาก Project Director ของโครงการ ต้องการเฉลิมฉลองตรุษจีนจึงชนพลุขึ้นไปจุดบนยอดตึกโดยพลการ และเกิดอุบัติเหตุจนทำให้เกิดไฟไหม้ ผลคือ Project Director และพรรคพวกรวมกว่า 20 คน ต้องเข้าคุก เป็นอันว่า โครงการนี้ต้องโด่งดังเพราะอาชญากรรม และความบ้าอำนาจจริง ๆ สิ่งอาจจะไม่ใช่แบบที่ เริ่ม คูลฮาล์ คิดไว้ก็ตาม

- คืนที่อาคาร TVCC อาคารในโครงการเดียวกันถูกเผาอดกลางดึก ทางการเงินพยายามไม่เสนอข่าวเรื่องนี้มากนัก แต่ก็ไม่พ้นข่าวนีตทั้งหลายที่นำภาพเหตุการณ์มาลง และตามมาด้วยการตัดต่อล้อเลียนต่างๆ นานา -

ปี 2010 โอลี เซียเร็น หุ้นส่วนของเร็ม แยกตัวออกจาก OMA ผลงานการออกแบบของเขาที่คนไทยรู้จักกันดีได้แก่ อาคารมหานคร กลางกรุงเทพฯ แต่คนนอกวงการก่อสร้างรู้จักเขาดี เพราะข่าวที่เขาแตกกับ จางมันอวี นักแสดงชื่อดังชาวฮ่องกงมากกว่า

เร็ม คูลฮาส์ ยังสนใจในเอเชียอย่างยิ่ง โดยเฉพาะเรื่องการอนุรักษ์เมือง เขาทำโครงการการอนุรักษ์เขตวัฒนธรรมพิเศษในจีน ซึ่งเขามองว่าน่าเสียดายที่วิสัยทัศน์ส่วนใหญ่ในการอนุรักษ์มองไปที่การสั่งห้ามสร้างสิ่งก่อสร้างอะไรใหม่ลงไป ซึ่งอนุรักษ์ได้แค่เปลือก แต่ไม่สามารถอนุรักษ์วิถีชีวิตได้ เพราะสุดท้ายสภาพของเมืองจะผลักดันให้คนในย่านชุมชนเก่าต้องออกจากเปลือกนั้นไปอยู่ดี อาจฟังดูแปลกและขัดแย้ง สำหรับแนวคิดอนุรักษ์กับหน้าตาของผลงานที่เขาออกแบบ แต่หากเราหลุดออกจากกรอบของเปลือกหน้าตาอาคารไปแล้วจะพบว่าสิ่งที่เร็มพยายามจะสร้างขึ้น คือเหล่าเก่า ในขวดที่ควรจะเป็น

ซึ่งไปไกลกว่าคำว่าใหม่หรือเก่า บทบาทของเร็มในวงการสถาปัตยกรรมที่เป็นมาตลอดคือ เป็นทั้งนักคิด และสถาปนิกระดับโลก

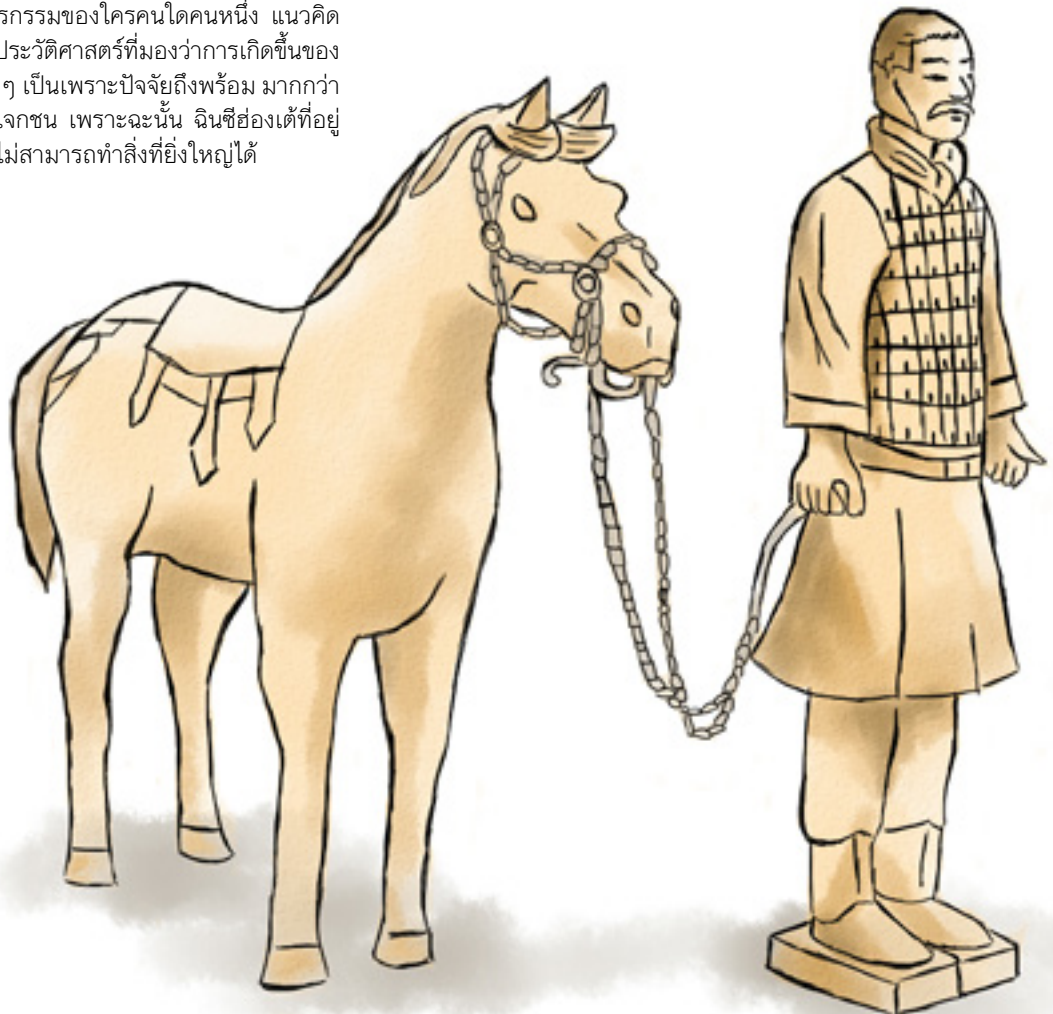
อาคาร CCTV ประสบความสำเร็จทั้งในและนอกวงการ อยู่พักใหญ่ กลายเป็นแลนด์มาร์คยักษ์ที่สำคัญของปักกิ่งอีกจุด หลายคนรู้สึกว่ามันเป็นเพียง "กางเกงยักซ์" ที่อยากเด่น และต้องแฉ่าถ่ายรูป แต่สำหรับผู้ออกแบบ มันคือการตั้งคำถามกับกรอบความคิดเดิมๆ เพื่อหาคำตอบใหม่ ที่หลุดพ้นไปจากคำว่าดี เลว สวย ไม่สวย เพราะหากติดอยู่กับคำเหล่านี้ จะไม่มีสิ่งใหม่เกิดขึ้นบนโลก

แต่ไม่นานมานี้ หลายคนเริ่มมองว่า "ถึงเวลาหยุดสถาปัตยกรรมแปลกประหลาด(ในจีน)ได้แล้ว!" จน เร็ม คูลฮาส์ ต้องออกมาให้สัมภาษณ์ "ผมบอกได้อย่างไม่ยากเย็นเลยว่าอาคาร CCTV เป็นอาคารที่จริงจังอย่างยิ่ง (ไม่ได้สร้างเอาแปลก-ผู้เขียน)" "และผมแน่ใจว่า วัฒนธรรมและสถาปัตยกรรมจีนจะได้รับประโยชน์จากอาคารนี้"

มองตะเกียบเห็นป่าไผ่

ช่างเครื่องหนัง 3 คน ก็แข่งกับขงเบ้งได้

ประวัติศาสตร์จีนส่วนใหญ่ที่เรารับรู้ เป็นประวัติศาสตร์แห่งวีรบุรุษ ที่เชื่อว่าการตัดสินใจและการกระทำของบุคคลๆหนึ่งสามารถบังคับทิศทางประวัติศาสตร์ได้ เช่นถ้าฉินซีไม่รวบรวมแผ่นดินจีนเป็นหนึ่ง แผ่นดินจีนก็จะมีวันรวมเป็นหนึ่ง ถ้าฉินซีไม่อยากจะปรับมาตรฐานชั่งตวงวัด และการเขียนตัวอักษรให้เป็นหนึ่งเดียว จะไม่มีใครทำ หรือแม้แต่การคิดค้นตะเกียบ จะต้องถูกคิดค้นโดยใครบางคนในประวัติศาสตร์ ซึ่งมักจะโยงกับบุคคลที่มีความสำคัญอยู่แล้ว ไม่ได้เกิดจากปัจจัยที่เต็มพร้อมทำให้เกิดขึ้น แต่กลับเป็นเพราะวีรกรรมของใครคนใดคนหนึ่ง แนวคิดนี้ตรงกันข้ามกับประวัติศาสตร์ที่มองว่าการเกิดขึ้นของเหตุการณ์สำคัญๆ เป็นเพราะปัจจัยถึงพร้อม มากกว่าอิทธิฤทธิ์ของปัจเจกชน เพราะฉะนั้น ฉินซีฮ่องเต้ที่อยู่ผิดที่ผิดเวลา จะไม่สามารถทำสิ่งที่ยิ่งใหญ่ได้

จะว่าไปหลายวัฒนธรรมก็คิดไม่ต่างกัน ที่มักจะยึดเยียดคุณงามความดี และความ สามารถมากมายให้กับวีรบุรุษคนใดคนหนึ่ง ถ้าของจีนจะออกไปไกลกว่า ก็คือเมื่อเวลาผ่านไป บุคคลในประวัติศาสตร์มักถูกยกระดับขึ้น ให้เป็นเทพเทวดา

เทพในวัฒนธรรมขงจื๊อของจีน จึงมักเป็น บุคคลจริงในประวัติศาสตร์ คือ ขงเบ้ง เปาบุ้นจิ้น กวนอู หรือกษัตริย์ ไม่ใช่เทพแห่งน้ำ แห่งลม เจ้าแม่กาลี หรืออพอลโล่แบบวัฒนธรรมอื่น ๆ นี่เป็นลักษณะพิเศษของวัฒนธรรมขงจื๊อของจีนครับ นับถือคนมีคุณธรรม นับถือวีรบุรุษ ไม่นับถือเทพ แต่ด้วยความอ่อนไหวต้องการที่พึ่งที่เหนื่อธรรมชาติของมนุษย์เดินทาง จึงไม่จำเป็นต้องอัญเชิญวีรบุรุษทั้งหลายให้เลื่อนขั้นไปเป็นเทพ

และเมื่อยกให้เป็นเทพ ก็ต้องแต่งเติมให้สมบูรณ์แบบผิดมนุษย์มนาในด้านนั้นๆ เช่น ขงเบ้ง ก็ให้เก่งขนาดเรียกลมเรียกฝน หยั่งรู้ดินฟ้าได้ เปาบุ้นจิ้น ก็ต้องมีอิทธิฤทธิ์เดินทางไปสืบคติความในปรโลกได้ เป็นต้น

คุณงามความดีของวีรบุรุษสุดเทพ จึงมักเป็นคุณความดีแบบสุดโต่ง คติความเชื่อที่ว่า กลุ่มคนธรรมดาคะแผลฤทธิ์ได้บ้าง หรือรวมตัวกันแล้วจะเก่งกว่า ยุติธรรมกว่า ยิ่งใหญ่กว่าหรือดีกว่าอัจฉริยะบุคคล จึงไม่ค่อยมีให้ได้ยินนัก

แต่ก็พอมีเล็ดลอดออกมาให้ประหลาดใจอยู่บ้าง เช่นสำนวนที่ว่า

“ช่างเครื่องหนัง 3 คน ก็แข่งกับขงเบ้งได้”

สำนวนนี้ไม่ได้หมายถึงให้ช่างเครื่องหนัง 3 คนแข่งทำเครื่องหนัง หรือแข่งต่อยตีกับขงเบ้งกันนะครับ แต่หมายถึงการแข่งขันด้านสติปัญญานี้แหละ ความหมายคือ ไม่ว่าขงเบ้งจะมีสติปัญญาล้ำเลิศและรอบคอบเพียงใด แต่หากต้องมาแข่งขันกับคนที่มีความสติปัญญาและความสามารถธรรมดาๆที่ร่วมมือกัน คนธรรมดาๆก็ยิ่งพอจะชนะได้

ทำไมต้องเป็นช่างเครื่องหนัง?

สาเหตุน่าจะเป็นเพราะคำว่า “ช่างเครื่องหนัง” ในภาษาจีน” ฟ้องเสียงกับคำว่า “รองแม่ทัพ” ที่มาของสำนวนนี้แต่ต้น จึงน่าจะบอกว่า “รองแม่ทัพ 3 คน ก็แข่งกับขงเบ้ง(แม่ทัพ)ได้” มากกว่า แต่ไม่ว่าจะเป็นรองแม่ทัพหรือช่างเครื่องหนัง ความหมายของประโยคนี้นี้ยังคงเดิมอยู่ดี คือ เชื่อในการทำงานเป็นทีมและการร่วมมือกันของคนระดับธรรมดา ว่าสามารถที่ขับเคลื่อนองค์กรและโลกไปในทิศทางที่ถูกที่ควร พอๆกับการพึ่งพาเทพ วีรบุรุษ หรืออัจฉริยะ ฟังดูช่างสอดคล้องกับแนวคิดการบริหารทรัพยากรบุคคลสมัยใหม่

แล้วมันเป็นอย่งนั้นจริงหรือ?

ในหนังสือ *The Wisdom of Crowds* เขียนโดย James Surowiecki ทำการทดลองและศึกษาพบว่าหากให้ผู้คนจำนวนหนึ่งร่วมกันแก้ปัญหา มักจะได้คำตอบที่ตรงกว่า ดีกว่า หรือผิดพลาดน้อยกว่าให้ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางแก้ปัญหาด้วยตัวคนเดียว

เช่น ให้ผู้คนที่มาดูงานปศุสัตว์ร่วมกันประมาณน้ำหนักรว จะได้ตัวเลขที่ใกล้เคียงความจริงมากกว่าผู้เชี่ยวชาญด้านปศุสัตว์คนเดียว โดยการทดลองทำหลายๆครั้งระหว่างผู้เข้าชมที่ร่วมมือกัน กับผู้เชี่ยวชาญเดี่ยวๆ แล้วหาค่าเฉลี่ยความใกล้เคียงน้ำหนักรว

และอีกหลายการทดลองที่เกี่ยวกับการคลี่คลายปริศนา คิดหากรรมวิธีแก้ปัญหา ก็ค้นพบว่า ผู้คนที่ร่วมมือกัน ผิดพลาดน้อยกว่าผู้เชี่ยวชาญที่คิดเองเออเองคนเดียวอย่างมีนัยสำคัญ

แต่ไม่ใช่ทุกการรวมตัวของคนจำนวนมากจะฉลาดกว่าเสมอไป เหตุการณ์บนโลกที่เราได้เห็นกันอยู่ หลายต่อหลายครั้งกลับกลายเป็นคนรวมตัวกันจำนวนมาก กลับทำอะไรที่โง่ๆได้ไม่ยาก เช่น เมื่อมวลชนบ้าคลั่งทำลายบ้านเมืองครั้งใหญ่ในการปฏิวัติวัฒนธรรม หรือแม้แต่กลุ่มแมงเม่าในตลาดหลักทรัพย์ที่มักพ่ายแพ้แก่เจ้ามือกลุ่มน้อย เป็นต้น

เพราะฉะนั้นการทดลองของ James Surowiecki ไม่ใช่การเข้าวัดผลจากกลุ่มคน

โต้งๆ หากแต่ต้องมีเงื่อนไขที่ถูกต้องจึงทำให้กลุ่มคนจำนวนมากแก้ปัญหาได้ดี ซึ่งก็คือ

1. ผู้คนที่เข้าร่วมมือกันต้องมีความหลากหลาย
2. ต่างมีอิสระ ไม่ถูกรอบงำความคิดโดยคนอื่นในกลุ่ม
3. กระจายอำนาจ ให้แต่ละคนได้คิดในด้านของตนอย่างมีน้ำหนักเท่าๆกัน
4. มีกลไกการรวมความคิดแต่ละคนมาเป็นคำตอบคำตอบเดียว

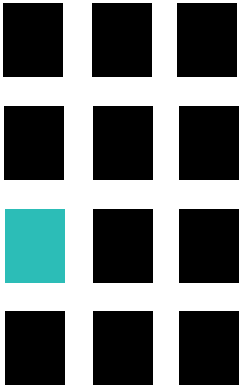
ยิ่งบกร่องในเงื่อนไขข้างต้นมากเท่าไร ก็ยิ่งลดความถูกต้องของกลุ่มมากเท่านั้น ผู้คนที่คิดเห็นไปทางเดียวกันทั้งหมด ถูกรอบงำทางความคิด ให้น้ำหนักคนใดคนหนึ่งในกลุ่มมากเป็นพิเศษ และไม่มีกลไกที่จะรวบรวมความคิดของทุกคนมาแก้ปัญหาอย่างมีประสิทธิภาพ จึงไม่ได้อยู่ในนิยามนี้แต่อย่างใด ที่ว่าบูชาบุคคลมักพลาดได้ บูชาผู้คนที่เงื่อนไขข้างต้นไม่พร้อมยิ่งผิดพลาดและน่ากลัวยิ่งกว่า

สำนวนจีนที่ว่า “ช่างเครื่องหนึ่ง 3 คน ก็แข่งกับขงเบ้งได้” จึงยังต้องการเงื่อนไขกำกับมากกว่านั้น เช่น ต้องคอยระวังการครอบงำการกระจุกอำนาจ และกลไกการรวมความคิดที่พิถีพิถัน ที่สำคัญ ก็น่าจะเปลี่ยนเป็น “ช่างทำเครื่องหนึ่ง, คนขายหมู, พ่อค้าขายถั่ว รวมตัวกัน ก็แข่งกับขงเบ้งได้” เพื่อความหลากหลาย ซึ่งก็ยังคงกล่าวไว้อีกว่า

“วิญญูชน สมานกันดี แม้มีความต่าง”

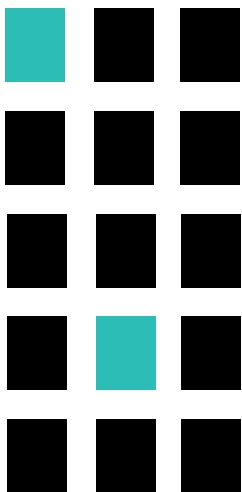
“โพสท์ ฑูเคย์ ฉบับวันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2558”

LOOKNAM

"ลูกน้ำ" สกาวรัตน์ ครุยกอง
จากนางแบบชื่อดัง
สู่นักธุรกิจรุ่นเยาว์
นำเข้าสินค้าจากจีน

ใครจะเชื่อว่าสาวสวยดิกรีนางแบบอย่าง “ลูกน้ำ” สกาวรัตน์ ทรัพย์ทอง จะยอมผันตัวเองมาเป็นนักธุรกิจหน้าใหม่ไฟแรง แถมยังประสบความสำเร็จชนิดที่เรียกว่านับเงินในกระเป๋าไม่ทันกันเลยทีเดียว และขอบอกเลยว่าผู้หญิงคนนี้พึ่งผ่านรั้วมหาวิทยาลัยมาหมาดๆ (สวย รวย เก่ง ^.^) โดยธุรกิจที่ลูกน้ำทำก็คือการนำเข้าสินค้าจากประเทศจีนนั่นเอง ...ด้วยเหตุผลกลใด ทำให้ลูกน้ำถึงได้ประสบผลสำเร็จขนาดนี้ตั้งแต่อายุยังไม่มาก เรามาฟังคำตอบกัน

New Silk Road : ขอให้ลูกน้ำช่วยแนะนำตัวเองหน่อย

น้องลูกน้ำ สกาวรัตน์ ทรัพย์ทอง ค่ะ เคยประกวด ไทยซูเปอร์โมเดลคอนเทสต์ ปี 2009 ได้ตำแหน่ง Editors' Choice และ Miss Tourism Queen International Thailand 2009 ได้ตำแหน่ง Top Model International Thailand ปัจจุบันมีอาชีพเป็นนางแบบ และมีธุรกิจเป็นของตัวเอง คือ ธุรกิจอุปกรณ์ผ้าไหมที่ขายทั้งในประเทศและต่างประเทศ ส่วนด้านการศึกษาจบปริญญาตรีสาขาสื่อสารการตลาด มธบ.

New Silk Road : เริ่มทำธุรกิจนำเข้าสินค้าจากประเทศจีนได้อย่างไร ทำอะไรมาแล้วบ้าง

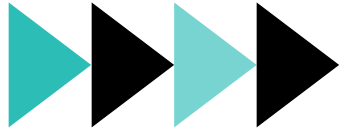
เริ่มต้นจาก การที่เราอยากมีธุรกิจเป็นของตัวเอง เรียนด้านการสื่อสารการตลาดมาบ้าง เลยพอที่จะมองลู่ทางทำธุรกิจออก เลยไปลองหาสินค้าที่ใช้ทุนไม่มาก ทำไรต่อหน่วยสูง มุ่งไปที่กลุ่มสินค้าแฟชั่นที่ต้องซื้อมาขายไปอย่างรวดเร็ว จึงได้เริ่มนำเข้าสินค้าจากจีนเข้ามาขาย โดยขั้นแรกคือ เลือกโรงงานผลิตที่ผลิตสินค้าได้คุณภาพเหมาะสมกับราคาอย่างที่เราต้องการ ติดต่อกับทีมขายดูแลลูกค้าของโรงงานโดยตรง สอบถามสินค้า ต่อรองราคา และบริษัทรับขนส่งระหว่างจีน-ไทยที่น่าเชื่อถือเพื่อให้ง่ายต่อการตรวจสอบการขนส่ง สินค้าที่เคยนำเข้ามาแล้ว เช่น อุปกรณ์แต่งรถ ไม้เซลลฟี เลนส์ฟิชอาย (สำหรับถ่ายรูป) เม็ดบิท วอลเปเปอร์

New Silk Road : ได้ทราบว่ามีสินค้าหลายตัวที่ขายดีในประเทศไทย จนได้รับรางวัล อยากให้เล่าถึงกลยุทธ์ที่ทำให้ประสบความสำเร็จในการขาย

นำเข้าเม็ดบิทจากประเทศจีนมาขาย ไม่มีหน้าร้าน ขายแค่ในเว็บ www.bead-poko.com และเฟซบุ๊กแฟนเพจ ขายดีมากจนได้รับรางวัล LnwShop of the year 2013 Award ในด้าน "LnwShop 2014 Fast Growing" ร้านค้าที่เติบโตเร็วที่สุด เพราะเราเป็นเจ้าของรายหนึ่งในไทยที่นำเข้า และช่วงนั้นสินค้ำกำลังเป็นที่นิยมในตลาด สิ่งที่เราคิดว่าทำให้ประสบความสำเร็จน่าจะเป็นการสร้างความแตกต่างให้สินค้า เราสร้างจุดยืนของตัวเองชัดเจน เน้นการมีกชชีเป็นโทนสีพาสเทล ทั้งตัวสินค้า การตกแต่งเว็บไซต์ และการใช้สื่อโซเชียลในการทำการตลาด โดยการซื้อโฆษณาจากเฟซบุ๊ก และใช้กลยุทธ์ทำให้ลูกค้าค้นหาเราเจอง่ายๆ (Search engine optimization)

New Silk Road : มีคำแนะนำในการสั่ง สินค้าจากจีนอย่างไรบ้าง

สินค้าบางล็อตอาจจะไม่ตรงกับออเดอร์ที่สั่ง ด้วยการสื่อสารที่อาจจะคลาดเคลื่อนกัน ดังนั้นเมื่อเราสั่งสินค้าไปทุกครั้ง หลังจากฝ่ายผู้ขายทางจีนส่งใบสั่งซื้อกลับมา เราต้องตรวจสอบอย่างละเอียดว่า รายละเอียดสินค้ามีอะไรบ้าง แต่ละแบบสั่งไปจำนวนเท่าไร จำนวนเงินถูกต้องหรือไม่ เพราะถ้าเกิดผิดพลาดสินค้าที่ได้มาไม่ตรงกับที่สั่ง หลังจากมาถึงไทยแล้ว โอกาสจะแจ้งเปลี่ยนหรือขอให้อีกฝ่ายรับผิดชอบจะลำบากมาก และการโอนเงินสำหรับมือใหม่ ควรใช้บริการโอนผ่าน Shipping เพราะจะสามารถตรวจสอบได้ ปลอดภัยกว่า โอนไปถึงโรงงานเองโดยตรง อีกสิ่งหนึ่งที่ต้องระวังคือ การขนส่งที่มักจะทำให้เกิดความล่าช้า ในการสั่งสินค้าจากจีนต้องใช้เวลานานกว่าสินค้าจะถึงมือเรา การสั่งสินค้าเพิ่มเติมต้องทำการสั่งล่วงหน้า วางแผนการขาย พยายามยืดขยายให้ดี เพื่อให้ไม่ทำให้สินค้าขาดสต็อก ซึ่งจะทำให้เสียโอกาสในการขายโดยใช้เหตุ

“ลูกน้ำ” สกาวรัตน์ คุรยทอง กับภารกิจสำนักงานแบบ

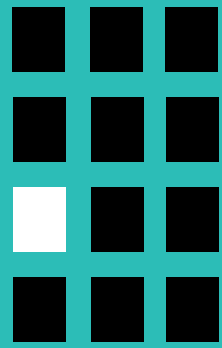

New Silk Road : มีคำแนะนำใหม่ ถ้าหาก
ยังไม่รู้จะค้าขายอะไรจากจีน

ควรไปเดินดูงานแสดงสินค้าที่ประเทศจีน บ่อยๆ ประเทศจีนเปรียบเสมือนเป็นโรงงานของโลก ที่เราสามารถไปเลือกของมาขายได้ ไม่มีวันหมด เวลาไปงานเหล่านี้ต้องเตรียมพร้อมให้ดี ทั้งนามบัตร เว็บไซต์ของบริษัทเราเอง พยายามตีกรอบในอุตสาหกรรมที่ตัวเองถนัดไว้ด้วย จะได้ไม่เดินดูงานอย่างสะเปะสะปะ อีกประการที่สำคัญคือเราต้องฝึกฝนทักษะด้านการตลาดของเราในประเทศไทยเอาไว้ หากเราเก่งเรื่องการตลาดแล้ว ยังไงก็ขายได้

New Silk Road : มีอะไรอยากฝากถึงน้องๆ
ที่อยากเป็นนักธุรกิจรุ่นใหม่

อยากจะทำให้คิดอะไรได้แล้ว รีบวางแผนรีบทำ อย่ารีรอ เพราะในยุคนี้นักธุรกิจก็อยากทำธุรกิจเป็นของตัวเองทั้งนั้น ผู้ที่สำเร็จคือผู้ที่พร้อมก่อน และไวกว่าคนอื่น สมัยนี้งานประจำไม่ใช่ความฝันของทุกคนอีกต่อไปแล้ว ดังนั้นหากมีโอกาสต้องรีบคิดรีบทำตั้งแต่ตอนเรียนหนังสือเลย ในช่วงที่เรียนหนังสือเรายังมีคณาจารย์ให้คำแนะนำในด้านการประกอบธุรกิจด้วย ทำให้โอกาสที่จะพลาดน้อยลง คณาจารย์บางท่านมีประสบการณ์ในการทำธุรกิจมานาน ทำให้สามารถให้คำปรึกษาเราได้ดี

SHEVE SHEVA
PHUKET
Blossom

PHUKET

Blossom

SHEVE SHEVA
PERFUME AND THE CITY

กลับมาถิ่น "อาคันตุกะ"

ตอนที่ 1 ใครคือ อาคันตุกะ?

“บรรพชนของเราเป็นชาวจีน” เป็นสิ่งที่อยู่ในความทรงจำของผู้เขียนมาตั้งแต่เด็ก และเมื่อรู้ความมากขึ้น ด้วยสำเนียงการพูดที่แตกต่างกับคนจีนกลุ่มใหญ่ ความเป็นจีนของผู้เขียนยังถูกจำแนกออกเป็นกลุ่ม “จีนแคะ” แล้วต้นกำเนิดของสายเลือด อยู่ที่ไหนบนแผ่นดินจีนอันกว้างใหญ่ และก็คงเป็นคำถามในใจของลูกจีนในเมืองไทยเช่นกัน

จนกระทั่งในช่วงเทศกาลเซ็งเม้ง พ.ศ.2558 ญาติผู้ใหญ่ได้ชักชวนครอบครัวของผู้เขียนไปเคารพสุสานบรรพชนที่ประเทศจีน ระยะเวลา 10 วันในการเดินทางในดินแดนปีศาจมิเป็นครั้งแรก ทำให้ได้รู้จักต้นสายธารของตนเอง และเป็นต้นกำเนิดของชาวจีนกลุ่มเล็กๆ ที่ร่วมสร้างสรรค์ชาติไทย

อาคันตุกะ เบื้องต้น

“จินแคะ” เป็นคำที่มาจาก “แคะนั้ง” ในภาษาจีนแต้จิ๋ว ซึ่งเป็นชาวจีนกลุ่มใหญ่ในประเทศไทย ที่ต่อมาในประเทศไทยก็นิยมใช้คำนี้ทับศัพท์เรียกชาวจีนกลุ่มนี้ตามภาษาแต้จิ๋วจนคุ้นหูไปด้วย แต่สำหรับชาวจีนแคะใช้เรียกตนเอง หรือในระดับสากลจะกำหนดว่าเป็น “ฮากกา” (Hakka) ทั้ง “แคะนั้ง” และ “ฮากกา” ต่างก็แปลว่า “อาคันตุกะ” หรือแขกผู้มาเยือน การแยกแยะว่าจะเป็นจีนกลุ่มไหน เบื้องต้น คือ ฟังจากภาษาพูดที่ใช้ประจำวัน อย่างคำว่า “กินข้าว” จีนแต้จิ๋วใช้คำว่า “เจี้ยะปั้ง” แต่จีนแคะเรียกว่า “ซิดฝ่อน” ซึ่งนับจากนี้ผู้เขียนจะเรียกจีนกลุ่มนี้ว่า “ฮากกา”

อาคารพิพิธภัณฑ์ชาวฮากกาแห่งประเทศไทย และตัวอักษร “หัง” ขนาดใหญ่ที่ทางเข้าพิพิธภัณฑ์ฯ แปลว่า คุณธรรม และคล้องจองกับสรรพนามบุรุษที่ 2 “คุณ” ในภาษาฮากกา

- แผนที่แสดงการอพยพและถิ่นที่อยู่อาศัย
ของชาวฮากกาในปัจจุบัน -

อาคันตุกะ มาจากไหน

ผู้เขียนได้ไปเยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์ชาวฮากกาแห่งประเทศไทย (Hakka Museum of China) ตั้งอยู่ที่เขตเหมยเจียง (Meijiang) จังหวัดเหมยโจว (Meizhou) มณฑลกว่างตุ้ง สาธารณรัฐประชาชนจีน เว็บไซต์ <http://www.zgkjbwg.com> มีพื้นที่จัดแสดง 120,000 ตร.ม. แบ่งเป็น 5 ส่วนจัดแสดงหลัก คือ 1) ต้นกำเนิดของชาวฮากกา 2) ขนบธรรมเนียมและวิถีชีวิต 3) เอกลักษณ์ที่อยู่อาศัย 4) วัฒนธรรมของชาวฮากกา 5) เกียรติคุณของชาวฮากกา ทำให้ผู้เขียนได้เข้าใจความเป็นมาของชาวฮากกามากยิ่งขึ้น

ที่มาของความหมาย “อาคันตุกะ” ตั้งเดิมเป็นชนชาติอื่น มีถิ่นที่อยู่เดิมทางภาคกลางของประเทศจีน เมื่อพันกว่าปีก่อนได้อพยพย้ายถิ่นเพื่อหนีภัยสงครามมายังมณฑลต่างๆ จนถูกเรียกขานจากคนท้องถิ่นเดิมว่าเป็น “อาคันตุกะ” มาตั้งถิ่นฐานใหม่ โดยเฉพาะในมณฑลกว่างตุ้ง ซึ่งมีศูนย์กลางของชาวฮากกาอยู่ที่จังหวัดเหมยโจว ซึ่งมีชาวฮากกาอาศัยอยู่หนาแน่นจนถึงปัจจุบัน แล้วยังเป็นที่ตั้งของพิพิธภัณฑ์ชาวฮากกาแห่งประเทศไทย อีกด้วย

นอกจากนั้นในช่วงเวลา 200 ปีที่ผ่านมา มีชาวฮากกาได้ข้ามน้ำข้ามทะเลมายังเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ออสเตรเลีย แอฟริกา และอเมริกา มีการประมาณการกันว่า มีชาวฮากกา 5 ล้านคนมาตั้งถิ่นฐานอยู่ใน 30 ประเทศทั่วโลก อันดับหนึ่งอยู่ในประเทศอินโดนีเซีย 5 แสนคน อยู่ในสิงคโปร์และมาเลเซียรวมกันประมาณ 4 แสนคน และในประเทศไทยมีราว 3 แสนกว่าคน จนมีการกล่าวกันว่าที่ไต้หวันมีชาวจีนโพ้นทะเล ที่นั่นก็ต้องมีคนฮากกาอยู่ด้วย

อาคันตูกะ ก็กับการสร้างชาติจีนยุคใหม่

สิ่งที่ผู้เขียนประทับใจเกี่ยวกับพิพิธภัณฑ์นี้ คือ ผลแห่งการศึกษาของชาวฮากกา ตั้งแต่ยุคโบราณผู้ชายชาวฮากกาเป็นผู้รู้ในการศึกษา ส่วนผู้หญิงก็เต็มใจที่จะทำงานหนัก เพื่อให้สามีได้จดจำตำรา สะท้อนเป็นภาพที่จัดแสดงถึงวิถีชีวิตของหญิงชาวฮากกาที่ทำงานหนัก และบทบาทของผู้ชายชาวฮากกาในการศึกษา ที่ได้เพาะบ่มบุคคลสำคัญแห่งยุค ที่เป็นทั้งแรงบันดาลใจในการสร้างชาติ คือ หงชิวฉวน ผู้นำกบฏไท่ผิง และผู้นำแห่งการสร้างชาติจีน คือ ดร.ซุนยัตเซน บิดาแห่งสาธารณรัฐจีน เป็นต้น ซึ่งทั้งสองท่าน เป็นชาวฮากกา นอกจากนั้นยังมีนักวิชาการและนักการปกครองที่สำคัญของจีนยุคใหม่อีกหลายท่าน

- การศึกษา การทำงานหนักของผู้หญิง และทำเนียบบุคคลสำคัญในพิพิธภัณฑ์ -

อาคันตุกะ ในประเทศไทย

ในประเทศไทย ชาวฮากกามีฝีมือในงานช่าง เมื่ออพยพเข้ามาพึ่งพระบรมโพธิสมภารในประเทศไทย จึงได้นำวิชาความรู้จากเมืองจีนมาทำการค้าในเมืองไทย โดยเฉพาะเป็นช่างฝีมือ เช่น ช่างรองเท้า ช่างเย็บผ้า ช่างไม้ และได้พัฒนาเป็นอุตสาหกรรมต่างๆ เช่น ฟอกหนังและสิ่งทอ น้ำตาล ถลุงเหล็ก เป็นต้น มีการประมาณการสัดส่วนคนไทยเชื้อสายจีนกลุ่มต่างๆ คือ

- แต้จิ๋ว 40%
- ไหหลำ 18%
- ฮกเกี้ยน 18%
- แคะหรือฮากกา 16%
- และกวางตุ้ง 9%

ชาวฮากกาในประเทศไทย ยังเป็นผู้ขับเคลื่อนเศรษฐกิจของชาติ ตระกูลที่เป็นที่รู้จัก เช่น ลำซ่า อึ้งภากรณ์ วัธนเวคิน เป็นต้น การรวมกลุ่มของชาวฮากกาในประเทศไทยที่สำคัญคือ สมาคมฮากกาแห่งประเทศไทย ซึ่งเป็นสมาคมชาวจีนสมาคมแรกของประเทศไทย ที่ก่อตั้งใน พ.ศ. 2451 เกียรติยศของสมาคม คือ ในปี พ.ศ. 2470 พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 7 ได้เสด็จเยือนสมาคม และทอดพระเนตรกิจการโรงเรียนภาษาจีนของสมาคม คือ โรงเรียนจีนเตอะ ซึ่งปัจจุบันยังเปิดทำการเรียนการสอนอยู่ โดยพระองค์ได้พระราชทานพระบรมราโชวาทในคราวเสด็จนั้นตอนหนึ่งว่า

“...ประชาชนประเทศสยามและประเทศจีน เสมือนญาติพี่น้องกัน ฉะนั้นชาวสยามและชาวจีนมีความสนิทสนมกัน แต่ไหนแต่ไรมา ข้าพเจ้ามิได้หวังอะไรอื่น เพียงแต่หวังให้ชาวสยามกับชาวจีนสนิทสนมกันตลอดชั่ววันจันทร์...”

- รัชกาลที่ 7 เสด็จเยือนสมาคมฮากกาแห่งประเทศไทย -

นอกจากนั้นยังมีสมาคมชาวฮากกาที่ตั้งตามถิ่นฐานเดิม เช่น สมาคมฮินหนั้น สมาคมฟงซุ่น สมาคมไท่พู่ ซึ่งเป็น
อำเภอของชาวฮากกา และสมาคมพานทองตระกูลเจียสงเคราะห์แห่งประเทศไทย ของชาวฮากกาแซ่เจีย ตลอดจน
สมาคมชาวฮากกาที่ไปตั้งถิ่นฐานในจังหวัดต่างๆ ของประเทศไทยอีกด้วย

การได้รู้จักรากเหง้าของตนเองในตอนนี้เป็นเพียงการเริ่มต้น ในตอนต่อไปเป็นการค้นพบดินแดนแห่งปิตุภูมิ การ
สืบสายเลือด และภูมิปัญญาของบรรพชน เพื่อให้รู้ว่าใครเป็นเผ่าพงศ์วงศ์ตระกูลเดียวกัน

รู้จักกลุ่มชุมชนออนไลน์ ของผู้สนใจภาษาจีน ที่ใหญ่ที่สุดในประเทศไทย

ผ่านคุณเอกชัย ไล่เลิศ

ถือเป็นโอกาสพิเศษที่ New Silk Road Magazine ได้พูดคุยกับคุณเอกชัย ไล่เลิศ ผู้ก่อตั้ง “กลุ่มภาษาจีนกลางสำหรับผู้เริ่มเรียน” กลุ่มชุมชนออนไลน์ของผู้สนใจภาษาจีนที่ใหญ่ที่สุดในประเทศไทย ซึ่งมีเรื่องราวต่างๆ มากมายที่น่าสนใจ และแน่นอนว่าเราไม่พลาดที่จะนำมาให้ได้อ่านกัน บทสัมภาษณ์ต่อไปนี้จะทำให้คุณได้รู้จักกับกลุ่มผู้สนใจภาษาจีนกลุ่มนี้มากขึ้น โดยเป็นการเล่าผ่านมุมมอง ความคิด ประสบการณ์ ของผู้ที่ผ่านอุปสรรคขวากหนามต่างๆ มากมายด้วยความมุ่งมั่นและหัวใจที่ทุ่มเทแห่งความเป็นครู ซึ่งรับรองว่าจะได้อะไรมากกว่าที่คิด จนคุณไม่ยากวางนิตยสารเล่มนี้เลยทีเดียว

NEW SILK ROAD : อยากจะให้ช่วยแนะนำตัวเบื้องต้นก่อน

ชื่อเอกชัย ไล่เลิศ (ในกลุ่มภาษาจีนกลางสำหรับผู้เริ่มเรียนนิยมเรียกกันว่า “พี่แจ้”) หลังจากเรียนจบปริญญาตรี วิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ จากมหาวิทยาลัยรังสิต ก็ได้ทำงานบริษัทอยู่ระยะหนึ่ง เนื่องจากชอบเป็นผู้ให้ความรู้ จึงไปเป็นครูสอนหนังสือและมีโอกาสได้ติดตามผู้บริหารและได้เข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับการประชุม การสัมมนาในด้านการศึกษาหลายครั้ง ทั้งในระดับการศึกษาเอกชน ระดับกระทรวงศึกษาธิการ และระดับประเทศ เคยเข้าร่วมประชุมร่าง พรบ.การศึกษาแห่งชาติ ที่ทำเนียบรัฐบาล ซึ่งทำให้ได้พบปะ พูดคุยกับผู้ใหญ่และผู้บริหารทางการศึกษา และได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนาการศึกษาหลายท่าน จนซึมซับและตั้งใจไว้ว่าหากมีโอกาสจะเข้ามาช่วยพัฒนาทางการศึกษาในประเทศไทย มีอยู่ครั้งหนึ่งเคยเข้าไปร่วมประชุมที่ตึกสันติไมตรีซึ่งมีรองนายกรัฐมนตรีเป็นประธานในที่ประชุม ขณะร่วมประชุมก็ได้ขอแก้ไข พรบ.การศึกษาแห่งชาติ ซึ่งในวันนั้นเป็นการร่าง พรบ. จากเหตุการณ์ในวันนั้นทำให้เกิดความต้องการเข้ามาจับบทบาททางการศึกษาในด้านการพัฒนาการศึกษามาโดยตลอด ก่อนที่จะลาออกมาประกอบอาชีพส่วนตัวเคยมีความพยายามประสานงานที่

จะจัดกิจกรรมด้านการศึกษาให้เยาวชนที่จะมาจากทั่วประเทศที่ห่างสรรพสินค้าเซ็นทรัลสาขาลาดพร้าว ได้มีการติดต่อประสานงานไปบางส่วนแต่ก็มีปัจจัยที่ทำให้โครงการดังกล่าวต้องยกเลิก จึงได้แต่คิดว่าสักวันคงจะมีโอกาสทำความฝันที่อยากทำให้กับเยาวชนให้เกิดขึ้นได้จริงและแล้ววันนั้นก็มาถึง

หลังจากเป็นครูสอนหนังสือจนกระทั่งมีครอบครัวจึงได้ออกมาประกอบอาชีพส่วนตัว ขายปลีกและขายส่งอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ จนกระทั่ง ณ วันนี้นั้นหันมาทำผลิตภัณฑ์เครื่องดื่มภายใต้แบรนด์ FIN-JUNG (ฟินจัง) และ BEVER (บีเวอร์), นำเข้าและส่งออกสินค้า และเป็นที่ปรึกษาด้านซอฟต์แวร์สำหรับธุรกิจค้าปลีก เนื่องจากในการทำงานไม่ได้ทำงานประจำทำให้มีเวลาว่างหลายช่วงในแต่ละวัน หลังจากได้ตั้งกลุ่ม Facebook เพื่อให้เพื่อนๆ ได้มีโอกาสมาเจอกันมากขึ้น ทั้งในสมัยประถม มัธยม และเพื่อนที่เรียนวิศวะในสมัยเรียนปริญญาตรี เมื่อเริ่มเรียนภาษาจีนจึงได้มาเป็นผู้ก่อตั้งกลุ่มภาษาจีนกลางสำหรับผู้เริ่มเรียน เมื่อวันที่ 3 มิถุนายน 2555 ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีสมาชิกร่วมกันแบ่งปันความรู้ภาษาจีนกลาง และช่วยกันตอบคำถามเกี่ยวกับภาษาจีน จน ณ วันนี้มีสมาชิกมากกว่า 60,000 คน (ผ่าน Facebook / LINE / WeChat)

- คุณเอกชัย ไล่เลิศ ในวัยละอ่อน -

และเป็นผู้ผลักดัน ขับเคลื่อน และจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาจีนกลางในประเทศไทย เป็นผู้ริเริ่มและประสานงานรวบรวมผู้มีความรู้ความสามารถทางด้านภาษาจีนกลางในประเทศไทยและนักศึกษาที่เรียนอยู่ในประเทศจีน มาร่วมกันแบ่งปันและร่วมกันจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้และเป็นประธานจัดงานนิทรรศการภาษาจีนกลางสำหรับผู้เริ่มเรียน ครั้งที่ 1 - 3 ซึ่งเป็นงานที่มีกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาจีน ซึ่งมีคณะครูอาจารย์และผู้มีความรู้และประสบการณ์และเยาวชน รวมถึงผู้สนใจภาษาจีน มาช่วยกันจัดงานซึ่งมาจากหลายจังหวัดทั่วประเทศ ภายในงานมีกิจกรรมดี ๆ เพื่อสังคมแห่งการเรียนรู้ภาษาจีน พยายามแสวงหาความร่วมมือ กับทุกสถาบัน ทุกองค์กร ทุกภาคส่วน ที่มีความเกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาจีนในประเทศไทย

อีกทั้งยังเป็นว่าที่เลขาธิการและรองประธานฝ่ายวางแผน พัฒนาและบริหารจัดการกิจกรรมของมูลนิธิส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาจีนกลางแห่งประเทศไทย ที่กำลังจะจัดตั้งขึ้นภายในปี พ.ศ. 2559 ซึ่งจะเป็นมูลนิธิที่ช่วยพัฒนาการเรียนรู้ และส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาจีนในประเทศไทย ในทุก ๆ ด้านที่ทำให้เยาวชนไทยและผู้สนใจภาษาจีนได้รับประโยชน์

ย้อนไปตั้งแต่สมัยเรียนปริญญาตรี คิดอยู่เสมอว่าภาษาจีนในอนาคตจะมีความสำคัญมาก เราควรจะมีไว้จึงได้พยายามอ่านและเรียนรู้ภาษาจีนด้วยตัวเอง พยายามอยู่หลายครั้งทำอย่างไร ก็ไม่สามารถเรียนรู้ได้เลย พยายามอยู่ประมาณ 3 ปี และไม่มีใครให้สอบถามได้ ในที่สุดก็เกิดความท้อและเลิกที่จะเรียนรู้ พอมาถึงในวันที่ต้องการนำเขาสินค้าจากประเทศจีนทำให้ต้องกลับมาเริ่มเรียนรู้อีกครั้ง แต่พอเรียนภาษาจีนมาสักกระยะด้วยเวลาและด้วยวัยที่ส่ายตาและความจำเริ่มน้อยลง จึงปรับเปลี่ยนจากผู้เรียน แล้วหันมาส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาจีนกลางแทน เพราะเห็นว่าภาษาจีนนี้สำคัญมากในอนาคต ซึ่งปัจจุบันเรามีองค์กรและหน่วยงานที่ส่งเสริมหลายแห่ง แต่ยังคงตัวบุคคลที่จะมาผลักดันขับเคลื่อนหรือประสานงานในด้านต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมให้มีการเรียนรู้และการมีส่วนร่วมในอนาคตประชาชน หากเยาวชนไทย หรือผู้สนใจเรียนภาษาจีน มีที่พึ่งและมีคนคอยช่วยเหลือ สามารถสอบถามหรือตอบข้อสงสัยก็จะทำให้สามารถเรียนรู้ได้รวดเร็วยิ่งขึ้น เพราะจากประสบการณ์ตอนสมัยเรียนภาษาจีนจะพบกับอุปสรรคที่ยิ่งใหญ่คือพอไม่เข้าใจหรือติดขัด สงสัย ไม่รู้ว่าจะไปสอบถามใครได้ ก็จะทำให้เกิดความท้อ จึงจำเป็นต้องมีการให้กำลังใจ และมีการสร้างแรงบันดาลใจ และด้วยความที่ในอดีตเคยเป็นครูสอนหนังสือ และมีโอกาสได้เข้าร่วมประชุมกับผู้บริหารทางการศึกษา ได้ร่วมรับฟัง และได้ร่วมแสดงความคิดเห็นอยู่บ่อยครั้ง หลังจากปี พ.ศ. 2544 ที่ลาออกมาประกอบอาชีพส่วนตัว ก็คิดอยู่เสมอว่าหากมีโอกาสก็อยากมีส่วนร่วมในการช่วยพัฒนาด้านการศึกษา และเมื่อได้เริ่มศึกษาและเรียนรู้ภาษาจีนก็เกิดความชอบ ซึ่งการเรียนรู้ภาษาจีนนั้นแตกต่างจากภาษาอื่นคือมีอะไรให้ร่วมเรียนรู้หลายอย่าง เช่น ด้านศิลปะ วัฒนธรรม ดนตรี ประวัติศาสตร์ การท่องเที่ยว ฯลฯ และจังหวะที่ภาษาจีนกำลังมีความสำคัญในการพัฒนาประเทศ และเห็นถึงปัญหาหลายอย่างของการศึกษาไทย ซึ่งมีหลายอย่างที่ควรเข้าไปมีส่วนร่วมให้การช่วยเหลือ ผลักดัน และขับเคลื่อนหาวิธีการกระตุ้นการสร้างแรงบันดาลใจ และส่งเสริมให้มีการเรียนรู้ภาษาจีนมากขึ้น

จึงมีความคิดว่าหากมีการส่งเสริม มีแหล่งค้นคว้า มีผู้รู้ หรือคณะครูอาจารย์ที่มีจิตสาธารณะคอยให้ความรู้หรือไขข้อข้องใจในเรื่องที่ตนเองติดขัด นอกเหนือ

จากเรียนในห้องเรียนสำหรับเยาวชนหรือผู้ที่สนใจเรียนรู้ภาษาจีนที่เป็นบุคคลทั่วไป และมีกิจกรรมที่เป็นส่วนรวม เยาวชนหรือผู้ที่สนใจภาษาจีน ไม่ว่าจะอยู่ในจังหวัดไหน สถานศึกษาใด ก็สามารถมาร่วมกิจกรรมได้ จะทำให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และที่สำคัญคือขวัญกำลังใจ ความอดทน ความพยายาม และที่สำคัญที่สุดคือแรงบันดาลใจนั้นให้เกิดขึ้น

เยาวชนและบุคคลทั่วไปที่สนใจภาษาจีน ควรมีที่พึ่งและควรมีการสร้างแรงจูงใจหรือหาบางสิ่งบางอย่างมาเป็นแรงดึงดูดทำให้เยาวชนหรือคนที่ยังไม่สนใจเรียนภาษาจีนได้มีโอกาสมาเรียนภาษาจีนกันมากยิ่งขึ้น และที่สำคัญต้องให้กำลังใจกับคนที่เรียนภาษาจีนนั้นอีกด้วย และต้องมีการเชิดชูคนต้นแบบที่ประสบความสำเร็จในการศึกษาด้านภาษาจีน เพื่อเป็นตัวอย่างที่ดี และต้องหาคนเก่ง ๆ หรือมีชื่อเสียงที่เป็นที่รู้จักที่เกี่ยวข้องกับภาษาจีน ให้มีโอกาสได้มาใกล้ชิดพบปะ ได้เจอกัน ซึ่งจะทำให้ขวัญกำลังใจในการเรียนนั้นมามากยิ่งขึ้น

ซึ่งโดยปกติหากเยาวชนอยู่ในสถานศึกษาต่าง ๆ ก็จะมีกิจกรรมส่งเสริมของสถานศึกษานั้นๆ อยู่แล้ว หรือสถานศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยหรือองค์กรทางการศึกษา ก็มีการจัดงานจัดกิจกรรมอยู่เป็นระยะ แต่เยาวชนที่ไม่ได้อยู่ในสถานศึกษานั้นๆ หรือไม่ได้ทราบข่าวหรืออยู่ในจังหวัดที่ห่างไกลทำให้เยาวชนนั้นๆ เสียโอกาสที่จะมีโอกาสได้เรียนรู้ ตลอดจนผู้ที่เป็นบุคคลทั่วไปที่สนใจภาษาจีน หรือผู้ใหญ่ที่เคยเรียนภาษาจีนและอยากทบทวนความรู้ หากอยากมาร่วมเรียนรู้หรือร่วมกิจกรรม ในประเทศไทย เรามีเวทีให้เค้าเหล่านั้นน้อยเกินไป

จึงทำให้มีการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาจีนที่ทางกลุ่มภาษาจีนกลางสำหรับผู้เริ่มเรียน จัดให้เกิดขึ้นมาเพื่อตอบสนอง เยาวชนหรือบุคคลทั่วไปที่สนใจภาษาจีน โดยที่ทุกคนมีส่วนร่วมเหมือนงานที่จัด

- คุณเอกชัย ได้เลิศ หรือพี่แฉ่ -

ขึ้นมาเป็นงานของตนเอง อยู่สถานศึกษาที่ไหน หรืออยู่ในจังหวัดใดในประเทศไทยก็สามารถมาร่วมงานได้ ที่ผ่านมาระเบิดกิจกรรมประจำปีดังกล่าวว่า นิทรรศการภาษาจีนกลางสำหรับผู้เริ่มเรียน ซึ่งได้จัดให้มีงานดังกล่าวขึ้นมาแล้วถึง 3 ครั้ง นอกจากนี้ยังได้รับเกียรติสูงสุดจาก ดร.สุรินทร์ พิศสุวรรณ อดีตเลขาธิการอาเซียน, คุณกรทัพพะรังสี นายกสมาคมมิตรภาพไทย-จีน, รองศาสตราจารย์วิน เชียงยวี ผู้อำนวยการสถาบันขงจื่อ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา, รศ.ดร.ประพิณ มโนมัยวิบูลย์ นายกสมาคมครูภาษาจีนแห่งประเทศไทยในพระราชูปถัมภ์ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี, อาจารย์วิโรจน์ ตั้งวาณิชย์ ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาและวัฒนธรรมจีน และอาจารย์แทนคุณ จิตต์อิสระ สูดยอดแฟนพันธุ์แท้ความสัมพันธ์ไทย-จีน และท่านอื่นๆที่มีส่วนในการพัฒนาการเรียนรู้อาเซียนอีกจำนวนมากมาร่วมงานดังกล่าว และกำลังจะจัดให้มีขึ้นอีกเป็นครั้งที่ 4 ในเดือนตุลาคม 2558 นี้ ซึ่งมีการนำอาหารจีนมาเป็นจุดดึงดูด โดยใช้ชื่องานว่า "เทศกาลอาหารจีนและนิทรรศการภาษาจีนกลางสำหรับผู้เริ่มเรียน ครั้งที่ 4"

โดยเป็นงานใหญ่ของกลุ่มที่จัดขึ้นปีละครั้ง ซึ่งเป็นการสร้างแรงจูงใจ เป็นแรงบันดาลใจ และเป็นกำลังใจให้กับผู้เริ่มเรียนภาษาจีนและผู้ที่กำลังเรียนภาษาจีน ซึ่งหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะเป็นการกระตุ้นให้มีการสนใจภาษาจีนกันมากยิ่งขึ้น โดยจะมีผู้มาร่วมงานจำนวนมากที่มาจากหลายสถานศึกษาและหลายจังหวัด จากทั่วประเทศ และปรารถนาตั้งใจจัดงานกิจกรรมดังกล่าวให้ดีที่สุด ที่เป็นการส่งเสริมให้เยาวชนไทยและผู้สนใจภาษาจีนจากทั่วประเทศจะได้มาร่วมกิจกรรมและทำให้เกิดการพัฒนาความรู้ภาษาจีนมากยิ่งขึ้น

NEW SILK ROAD : กลุ่มที่ตั้งขึ้นมีคนเข้ามามีส่วนร่วมอย่างไรบ้าง

กลุ่มที่ตั้งขึ้นมา มีนักเรียน นิสิตนักศึกษา ที่อยู่ในวัยกำลังศึกษาที่มาจากหลายจังหวัด และหลายระดับการศึกษา ทั้งที่อยู่ใน ประเทศไทยและในประเทศจีน และมีบุคคลทั่วไปที่สนใจภาษาจีนอีกจำนวนมากซึ่งมี ทั้งอยู่ในไทยในจีนและในประเทศอื่น ๆ อีก หลายประเทศ ซึ่งนับว่าเป็นกลุ่มที่มีผู้ที่สนใจ ภาษาจีนกลางที่มีคนจำนวนมาก มาร่วมกัน แบ่งปันความรู้ซึ่งกันและกันซึ่ง ถือว่าเป็น โอกาสที่ดีอย่างมาก มีการช่วยเหลือกัน มีการช่วยกันตอบคำถาม ไขข้อข้องใจ และ ช่วยหาความรู้ต่างๆที่เกี่ยวข้องกับภาษาจีน มาแนะนำ และมาแบ่งปันกัน

มีการจัดให้มีกิจกรรมเพื่อเป็นการ ส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาจีนขึ้นมาโดย มีกิจกรรมใหญ่ปีละครั้งและตั้งใจให้มี กิจกรรมเสริมเป็นระยะ ๆ ตลอดปี แต่ด้วยความที่กลุ่มภาษาจีนกลางสำหรับผู้เริ่ม เรียนเป็นกลุ่มที่ตั้ง ขึ้นมาแบบยังไม่ได้เป็น นิติบุคคล และความที่อยากให้อีกกิจกรรม ต่าง ๆ เยาวชนมาร่วมกันเยอะๆ และอยาก ให้ไม่มีค่าใช้จ่ายในการร่วมกิจกรรมหรือ หากมีต้องน้อยมากๆ จึงมีเพียงการนัด พบปะ พูดคุยแลกเปลี่ยนกันบ้างในแต่ละ ปีที่ผ่านมา

แต่แต่ละคนล้วนอยู่กันคนละแห่ง ทุกครั้งที่เรามีกิจกรรมก็จะมีจิตอาสาและคณะครู อาจารย์ที่มีจิตสาธารณะเข้าให้การช่วยเหลือสนับสนุนและมาร่วมกิจกรรมกัน ซึ่งทำให้เกิดมิตรภาพ ทำให้ได้มีโอกาสได้รู้จักกัน ซึ่งจะทำให้การเรียนรู้ภาษาจีนนั้นมี ประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ในการจัดกิจกรรม แต่ครั้งที่ผ่านมารเราสามารถมีกิจกรรม หลายๆอย่างที่เกิดขึ้นจากความร่วมมือ ทั้ง จากสมาชิกในกลุ่ม จากสถานศึกษาและ สถาบันการศึกษาต่างๆ รวมทั้งองค์กร และ หน่วยงาน มาร่วมสนับสนุนอยู่เสมอ ทั้งยังมีผู้ประกอบการ ตลอดจนผู้ใหญ่ใจดี จาก ทั่วประเทศที่ให้การช่วยเหลือทั้งในเรื่อง การประสานงาน การอำนวยความสะดวก และในด้านงบประมาณต่างๆ ที่ได้บริจาค สนับสนุน ซึ่งทำให้เราสามารถจัดกิจกรรม ดังกล่าวได้

NEW SILK ROAD : เคยท้อไหม สิ่งใดที่เป็นกำลังใจและเป็นพลังในการขับเคลื่อน

หลายต่อหลายครั้งที่มีคนถามว่า ทำเพื่ออะไร ซึ่งหลายคนจะมองว่าการที่ เข้ามาส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาจีนนั้น ต้อง แอบแฝงหรือต้องได้ประโยชน์ และมักจะ มุ่งเน้นไปที่ผลตอบแทนที่เป็นเงินหรือผล ประโยชน์ในทางธุรกิจเกี่ยวกับภาษาจีน และ มักคิดว่าเราได้รับผลประโยชน์จากการเข้า มาทำในจุดนี้ เช่นอาจคิดว่าเราเป็นเจ้าของ โรงเรียนสอนพิเศษ หรือมีธุรกิจอะไรที่ได้อรับประโยชน์เกี่ยวกับภาษาจีน

“ทำไม่ต้องทำด้วย” คำถามนี้มีเพื่อนๆ หรือผู้ใหญ่หลายท่านถามมาโดยตลอดเช่น กัน มุมมองของเรามองว่า ทุกอย่างล้วน ต้องมีคนเสียสละ และสำคัญมากคือคนที่ จะมาประสานให้สิ่งต่างๆนั้นเกิดขึ้น และเมื่อ ได้มาทำ ตัวเราเองนั่นแหละที่ได้ประโยชน์ เพราะเมื่อเราทำ เราเองก็ได้ความรู้ ได้ สัมผัสกิจกรรมต่างๆ ที่ไม่เคยรู้จักมาก่อน เดิมจากการที่ไม่รู้อะไรเลยเกี่ยวกับด้าน จีนๆ ภาษาจีนอ่านไม่ออก ฟังก็ไม่รู้เรื่องเลยสักนิด พูดก็ไม่ได้เลย ฟังก็ไม่รู้เรื่องเลยสักนิด พูดก็ไม่ได้เลย แต่หลังจากเข้ามาเรียนรู้และทำในจุด นี้ก็ทำให้ได้รับความรู้เกี่ยวกับด้านจีนๆ มาก ยิ่งขึ้น ได้อยู่ใกล้คนรอบข้างที่มีความรู้ภาษา จีนและด้านจีนๆ อื่นๆจำนวนมาก ทำให้เรา

ซึมซับบ้าง และพอจะฟังออกได้บางคำ พูด ได้บ้างนิดหน่อย และอ่านหรือพิมพ์ภาษาจีน ได้บ้าง

และหลาย ๆ ครั้ง ที่เจอกับปัญหาและ อุปสรรค รวมทั้งความไม่เห็นด้วยในการ ทำบางสิ่งบางอย่าง เพราะสิ่งที่ทำอยู่นั้น หลายๆอย่างไม่มีทางเป็นไปได้เลย อย่าง เช่น งบประมาณในการจัดกิจกรรมนำมา จากไหน เพียงพอหรือไม่ ทีมจัดงานที่จะ มาช่วยซึ่งส่วนใหญ่เป็นวัยเรียนและวัยเริ่ม ทำงานจะมีเวลาหรือมาช่วยได้ตลอดหรือไม่ ความเห็นและมุมมอง หรือ เป้าหมาย และวิธีการไปในทิศทางเดียวกันไหม ส่วน ใหญ่เคยทำงานกันภายใต้หน่วยงานที่มีงบประมาณ การทำงานแบบงบนิดจากศูนย์ จะเป็นไปได้ไหม การทำงานในรูปแบบไม่มี งบประมาณ สิ่งที่ยากมากอยากได้สิ่งนั้นสิ่งนี้ บาง ครั้งไม่สามารถจะมีให้ได้ แล้วจะทำอย่างไร การทำในสิ่งที่เป็นไปได้ยากให้เกิดขึ้นใน ประเทศไทยทำให้มีหลายคนค้านและไม่ เห็นด้วยในหลายๆเรื่อง และมีแต่อุปสรรค จำนวนมากมาให้แก้ไข

เพราะการที่เราได้สละเวลาเข้ามาทำในจุดนี้ สิ่งที่เป็นผลจากการกระทำต้องมีความคุ้มค่าในเรื่องของเยาวชนและผู้ที่มาร่วมงาน ต้องได้รับประโยชน์ให้สูงสุด พุดง่าย ๆ คืองานต้องมีสเกลค่อนข้างใหญ่ และงานต้องสมบูรณ์แบบที่สุดเท่าที่จะทำได้ตามงบประมาณ เพราะอย่างไรเราก็สละเวลามาทำงานดังกล่าวใช้เวลาเท่ากัน เวลาเรามีค่า หลายคนมักจะบอกว่าให้หน้าเวลาไปหาเงิน ไปทำมาหากินเพียงอย่างเดียว มีหลายคนค้านไม่ให้ทำงานช่วยเหลือสังคมที่กำลังทำอยู่นี้ แต่ด้วยความดีและเชื่อมั่นว่าหากทำความดีกับมวลชนคนหมู่มากแล้ว เราก็จะได้บุญมาก เราปรารถนาสิ่งใดเราก็มักจะได้อะไรนั้น หากสังเกตจะเห็นว่าสิ่งต่างๆ ที่จัดขึ้นมาในแต่ละครั้งจะดูใหญ่เกินตัวและไม่มีทางเป็นไปได้เลย แต่ด้วยความที่เราเชื่อมั่นในความพยายาม ความตั้งใจจริงและมั่นใจว่าจะได้รับการช่วยเหลือ

ที่ผ่านมาในการทำงานเพื่อสังคมและเพื่อการศึกษา นั้น มีอุปสรรคมากมายหลายอย่างที่ก่อให้เกิดความท้อ และหมดกำลังใจ แต่สิ่งหนึ่งที่ทำให้ก้าวข้ามอุปสรรคต่างๆ มาได้ นั้น คือการได้เป็นส่วนหนึ่งของการทำงานด้านการศึกษาที่เป็นการกุศลเพื่อประเทศชาติ ความเป็นครู เป็นผู้ให้ฝั่งรากลึก แม้เราไม่มีความรู้ด้านภาษาจีน ก็

พยายามหาผู้ที่มีความรู้มีความสามารถมาช่วยเรา และที่สำคัญเนื่องด้วยสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงชื่นชอบในด้านภาษาจีน พระองค์ทรงเป็นจุดศูนย์รวมของเยาวชนบุคคลทั่วไปที่ชื่นชอบภาษาจีน พระองค์ท่านเป็นแบบอย่างในการเรียนรู้ภาษาจีน และพระองค์ท่านก็ทรงส่งเสริมให้เยาวชนไทยได้มีโอกาสเรียนรู้ภาษาจีน ซึ่งเราเองก็มีความชอบและอยากส่งเสริมให้มีการเรียนรู้มากยิ่งขึ้นไปเช่นกัน จึงตั้งมั่นและมีพลังในการทำงานนี้ถวายพระองค์ท่าน อยากรช่วยเหลือประชาชนของพระองค์ท่าน แม้ว่าตนเองจะไม่ได้ศึกษาอย่างจริงจังแล้วก็ตาม แต่การส่งเสริมให้คนอื่นเรียนก็นับว่าเป็นการทำประโยชน์ให้กับประเทศชาติได้ทางหนึ่งและเป็นการทำเพื่อถวายเป็นพระราชกุศล

ซึ่งนับว่าเป็นบุญที่ใหญ่หลวงที่สุดที่ได้ทำงานการกุศลถวายพระองค์ท่าน และจากการได้เห็นเยาวชนมีความตื่นตัวและสนใจแบ่งปันความรู้ซึ่งกันและกัน มีคณะครูอาจารย์มาร่วมให้ความรู้และตอบคำถามให้คำปรึกษาในสิ่งที่สงสัย ในฐานะที่เคยเป็นครูสอนหนังสือมาก่อนจึงทำให้รู้สึกดีมากๆ มีพลังกำลังใจในการขับเคลื่อน และพยายามผลักดัน มีกำลังใจในการทำงานด้านนี้มาโดยตลอด

NEW SILK ROAD : มีอะไรที่อยากจะฝาก เยาวชนที่สนใจเรียนภาษาจีน

อยากบอกว่า การเรียนภาษาจีนนั้นต้องอาศัยความอดทน ซึ่งตนเองในอดีตเคยซื้อหนังสือภาษาจีนมาอ่านเอง คิดว่าสามารถเรียนรู้ด้วยตัวเองได้ แม้จะพยายามอ่านอย่างไร ก็ไม่รู้เรื่อง จับต้นชนปลายไม่ถูก ไม่รู้ว่าต้องเริ่มเรียนอย่างไร ต้องเริ่มตรงไหน ในที่สุดก็ต้องยอมแพ้ไป ซึ่งผิดกับในสมัยนี้ที่มีสื่อต่างๆ มีช่องทางในการเรียนรู้มากมาย และผู้ที่มีจิตสาธารณะคอยไขข้อข้องใจให้ตลอดเวลา ส่งสัยติดขัดตรงไหนก็สามารถถามได้ และมีคำตอบจากผู้รู้มาช่วยกันมากมาย ซึ่งนับเป็นความโชคดีของผู้สนใจภาษาจีนในยุคปัจจุบัน

ซึ่งควรพัฒนาตนเองอยู่เสมอ และควรสะสมประสบการณ์ อีกทั้งควรหมั่นเข้าร่วมกิจกรรม โดยปกติทางสถานศึกษาที่ตนเองศึกษาอยู่นั้นล้วนมีกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับภาษาจีนจัดให้มีขึ้น ซึ่งนอกจากจะเข้าร่วมกิจกรรมแล้วควรสมัครเป็นจิตอาสาเข้าช่วยเหลือการจัดกิจกรรมนั้นๆ ด้วย และหากมีการสอบวัดระดับความรู้ใดๆ ก็ไม่ควรพลาดเพื่อเป็นการประเมินความรู้ของตนเองอยู่เสมอ ถ้ามีกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับภาษาจีนที่จัดขึ้นไม่ว่าจะจัดขึ้นที่ไหนก็ตามควรเข้าร่วมกิจกรรมดังกล่าว ซึ่งจะทำให้เราสามารถเรียนรู้ได้รวดเร็วยิ่งขึ้น และได้เพื่อนที่ชอบเหมือนกัน และหมั่นใช้บ่อยๆ ให้เหมือนเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตประจำวัน

และที่สำคัญหากปฏิบัติได้ตามคำแนะนำดังกล่าวแล้ว ในงานกิจกรรมประจำปีของทางกลุ่มภาษาจีนกลางสำหรับผู้เริ่มเรียน เราจะมีการแจกทุนการศึกษา ทุนละ 3,000 บาท ให้กับนักเรียน นิสิตนักศึกษาในระดับ ม.ปลาย ปวช. ปวส. และปริญญาตรี ที่สนใจและใฝ่รู้ภาษาจีน ที่ผ่านการคัดเลือกจากทั่วประเทศให้อีกด้วย ขอเพียงเรียนภาษาจีน ช่วยเหลือกิจกรรม และหมั่นเข้าสอบวัดระดับความรู้ภาษาจีน หรืออื่นๆ ที่แสดงให้เห็นว่าตนเองเป็นผู้ที่มีความสนใจภาษาจีน และเป็นผู้ใฝ่รู้ภาษาจีน (ซึ่งรวมถึงการติว การเรียนพิเศษเสริมความรู้ การเข้าอบรม การเข้าฟังการสัมมนา และการเข้าชมงานต่างๆ ด้านจีนที่มีการจัดขึ้น ฯลฯ)

NEW SILK ROAD : ทางกลุ่มมีแผนงานในอนาคตอย่างไรบ้าง

ในอนาคต ทางกลุ่มภาษาจีนกลางสำหรับผู้เริ่มเรียนจะมีการจัดตั้งเป็นมูลนิธิซึ่งใช้ว่า “มูลนิธิส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาจีนกลางแห่งประเทศไทย” ซึ่งจะเป็นการให้การช่วยเหลือเยาวชนในด้านทุนการศึกษาสำหรับผู้ที่ยังเรียนภาษาจีนเพื่อเป็นการกระตุ้นให้เกิดความสนใจมากยิ่งขึ้น ซึ่งจะเป็นองค์กรที่ตั้งขึ้นมาโดยมีภารกิจหลักคือการจัดหาทุนการศึกษาทุกประเภทเพื่อกระตุ้นสร้างแรงบันดาลใจ และเป็นการให้กำลังใจกับเยาวชนที่ใฝ่รู้ภาษาจีน โดยเฉพาะทุนเรียนภาษาที่ประเทศจีน ซึ่งเป็นการทำให้เยาวชนและผู้สนใจภาษาจีนได้มีโอกาสไปเรียนภาษาจีนฟรีที่ประเทศจีน หรือได้ไปอบรมความรู้ด้านต่างๆที่ประเทศจีนฟรี

เพื่อตอบสนองความต้องการของเยาวชนซึ่งเดิมมีทุนหลากหลายอยู่แล้ว แต่มองว่าหากเราสามารถประสานจัดหามาให้เพิ่มเติมอีกก็จะเป็นประโยชน์มากยิ่งขึ้น และเพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการแสวงหาความร่วมมือกับองค์กรและหน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาจีน และเพื่อหางบสนับสนุนการจัดกิจกรรมตามโครงการต่างๆที่จะจัดให้กับเยาวชนและผู้สนใจภาษาจีน ที่มาจากทุกจังหวัดทั่วประเทศ และคอยให้การช่วยเหลือในทุกๆด้านให้กับสถานศึกษาต่างๆที่ต้องการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาจีน และทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการเรียนรู้ภาษาจีนในประเทศไทย และมี

การจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาจีนเป็นระยะตลอดปี

และเพื่อการจัดการอบรมและสัมมนาให้ความรู้จากวิทยากรผู้เชี่ยวชาญในแต่ละด้าน มีการจัดติวให้ความรู้ภาษาจีนเพื่อการสอบ, มีการจัดทดลองสอบวัดระดับความรู้ภาษาจีนทุกประเภทเพื่อให้ผู้เข้าสอบเกิดความมั่นใจก่อนเข้าสอบ (ซึ่งเคยจัดแล้วแต่ยังไม่สมบูรณ์), การจัดกิจกรรมให้เยาวชนที่เรียนภาษาจีนแต่ขาดแคลนทุนทรัพย์หรืออยู่ในชนบทได้มีโอกาสไปทัศนศึกษาหรือได้ไปเรียนภาษาในประเทศจีน สักครั้งหนึ่งตามความฝันของพวกเขา

โดยมีการประสานงานกับองค์กรหรือหน่วยงานที่ส่งเสริมการศึกษาภาษาจีน และประสานกับสถาบันการศึกษาของจีน เพื่อมอบทุนการศึกษาเพื่อไปเรียนต่อในระดับต่างๆ ทั้งในไทยและจีน การปรับให้การสื่อสารผ่าน WeChat ให้การมีกลุ่มที่เป็นช่องทางในการแบ่งปันมีประสิทธิภาพมากขึ้น การเพิ่มช่องทางการสื่อสารใน LINE กลุ่มที่ตอบสนองความต้องการของเยาวชนและผู้สนใจภาษาจีนมากยิ่งขึ้นอีก ที่สำคัญคือการเพิ่มช่องทางการเรียนรู้ผ่านคลิปวิดีโอทาง YouTube ที่เป็นช่องของกลุ่มภาษาจีนกลางสำหรับผู้เริ่มเรียน รวมทั้งการเรียนออนไลน์ผ่านอินเตอร์เน็ตแบบ Real-Time ที่สามารถถามตอบได้ทันที และอื่นๆอีกหลายๆด้าน ที่เกี่ยวข้องและเป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ของเยาวชนไทยและบุคคลทั่วไปที่สนใจเรียนรู้ภาษาจีน นอกจากนี้ยังแสวงหาช่องทางต่างๆ ที่อาจจะเป็นที่นิยมในอนาคตของกลุ่มเยาวชนและผู้สนใจภาษาจีนให้มีโอกาสได้ร่วมกันเรียนรู้และแบ่งปันความรู้ซึ่งกันและกัน

สามนักศึกษาจีน ที่ข้ามประเทศ มาเรียนไทย

มีอะไรน่าสนใจ ฟังสามสาวเล่าให้ฟังกันเลย

ZHOU JIE (เจี๋ยว)

HUANG ZEPING (ไฉ่ฉิง)

LU XIAO CHUN (ฉะยฉิง)

หลายคนอาจคิดว่ามีแต่ฝรั่งตาน้ำข้าวเท่านั้นที่หลงรักประเทศไทย ทว่าหาได้เป็นเช่นนั้นไม่ เพราะยังมีคนชาติอื่นๆอีกมากที่เข้ามาเยี่ยมเยือนบ้านเราแล้วกลับไปพร้อมกับความประทับใจ สามนักศึกษาสาวชาวจีนที่ข้ามประเทศมาเรียนภาษาไทย ที่ภาควิชาภาษาไทย คณะศิลปศาสตร์ ณ วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ซึ่งเราได้มีโอกาสนั่งคุยกันในวันนี้ เป็นสิ่งการันตีได้ว่าประเทศไทยเราอบอุ่นไปด้วยกลิ่นอายแห่งวัฒนธรรมที่น่าหลงใหลมากแค่ไหน โดย ZHOU JIE (เพียว) HUANG ZEPING (ไม) และ LU XIAO CHUN (มะยม) ต่างก็ตกหลุมรักประเทศไทยเข้าอย่างจัง แม้จะยากลำบากไปบ้างด้วยความที่ไม่ใช่บ้านเกิดเมืองนอน แต่ก็สามารถปรับตัวได้ไม่ยาก มาดูกันว่าสาว ๆ จีนมองบ้านเราอย่างไร

เริ่มกันด้วยคำถามยอดฮิตอย่างเรื่องอาหารไทยกันก่อนเลย สามสาวให้คำตอบว่า อาหารไทยพอกทานได้ แต่ยังไม่ค่อยชินกับรสชาติสักเท่าไร เนื่องจากยังติดรับประทานอาหารจีนมากกว่า ซึ่งสามารถหาซื้อได้ง่ายข้างมหาวิทยาลัย แต่ก็มิบ้างที่จะเข้าครัวทำอาหารทานกันเองที่หอพักนักศึกษา และแม้จะยังไม่ติดใจเรื่องอาหาร แต่ทั้งสามสาวยืนยันเป็นเสียงเดียวกันว่า “ชอบคนไทยและบรรยากาศสบาย ๆ มหาวิทยาลัยของประเทศไทย พวกอุปกรณ์และตึกจะทันสมัยกว่าที่ลำคณาจารย์ที่เมืองไทยจะมีความใส่ใจกับนักศึกษา มากๆ”

เห็นพูดไทยชัดแบบนี้ เราจึงอยากถามไปว่า ฝึกภาษาไทยมานานแค่ไหนแล้ว “มีการฝึกภาษาจากที่ประเทศจีนมาก่อนแล้ว โดยจะจำเป็นคำแล้วนำมารวมเป็นประโยค แล้วทางอาจารย์ที่ประเทศจีนจะพยายามให้กำลังใจ ซึ่งถือเป็นแรงบันดาลใจอย่างหนึ่งที่ตัดสินใจมาเรียนในไทย เพราะทางมหาวิทยาลัยชนชาติกวางซี (ในประเทศจีน) จะกำหนดให้มาเรียนที่ไทยหลังจากภาษาเริ่มแข็งแรงแล้ว กลุ่มเพื่อนก็อยากมาเรียนเหมือนกัน จึงได้มาเรียนที่นี่ ทั้งนี้ จะให้เลือกเองว่าจะเรียนมหาวิทยาลัยไหนในประเทศไทย”

ในฐานะนักศึกษาชาวจีนที่ต้องจากบ้านเกิดมาเรียนต่างถิ่นแบบนี้ ย่อมต้องมีอุปสรรคเป็นเรื่องธรรมดา โดยเฉพาะการปรับตัว แต่ที่น่าสนใจคือทั้งสามสาวกลับมองอุปสรรคเป็นสิ่งสวยงาม โดยเล่าว่าห้องพักของนักศึกษาและภายในมหาวิทยาลัยที่เมืองไทยดีกว่าของประเทศจีนมาก แม้การเดินทางในประเทศไทยจะมีความยากลำบากกว่า ต้องนั่งรถเมล์ และรถตู้ ในการเดินทางแต่ละที่จึงต้องมีการสังเกตและวางแผนก่อนล่วงหน้า แต่นั่นก็คือการเรียนรู้จากชีวิตจริง

หลังจากใช้ชีวิตในต่างแดน สามสาวชาวจีนได้เห็นความแตกต่างระหว่างคนไทยกับคนจีนอย่างชัดเจน ซึ่งก็สร้างความกังวลปนสงสัยไม่น้อย แต่ท้ายที่สุดกลับกลายเป็นความประทับใจแบบไม่รู้ตัว “บางเรื่องคนไทยจะคิดมากเกินไปจึงทำให้คนจีนที่ร่วมทำงานด้วยรู้สึกไม่สบายใจ คนไทยจะชอบพูดอ้อมเพื่อรักษามารยาทแต่คนจีนไม่ชอบเพราะจะทำให้การสื่อสารไม่เข้าใจกัน แต่คนไทยจะใจเย็นมากกว่าคนจีน และมีน้ำใจมากกว่า คนไทยจะใจดีกับคนอื่น”

สำหรับเรื่องความใฝ่ฝันของนักศึกษาสาว ถึงแม้ว่าแต่ละคนจะชื่นชอบประเทศไทย ทว่าการได้กลับไปทำงานในบ้านเกิดคือความฝันสูงสุด ZHOU JIE (เพียว) วาดอนาคตของตัวเองไว้ว่าอยากทำธุรกิจส่วนตัวโดยนำเครื่องสำอางไทยไปขายที่ประเทศจีน ส่วน HUANG ZEPING (ไม) อยากเป็นผู้กำกับหรือนักแสดง และ LU XIAO CHUN (มะยม) อยากเป็นอาจารย์สอนภาษาไทยที่ประเทศจีน

ทั้งนี้ สามสาวพูดถึงบ้านเกิด (เขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วง) ว่า “โดยคนส่วนใหญ่จะใจเย็นเพราะเป็นคนภาคใต้ จะเป็นคนพูดจาไม่ไว้วางใจเท่ากับคนทางเหนือ ทั้งนี้ ต่างก็คุ้นเคยกับเมืองไทยเป็นอย่างดี เพราะชอบช้อปปิ้งหรือยาตองงู และชอบซื้อเครื่องสำอางสเนลไวท์จากไทย”

เมื่อพูดถึงเรื่องนิสัยใจคอของชาวจีน เชื่อว่าหลายคนคงจะชินตากับพฤติกรรมเชิงลบที่เห็นกันได้ทั่วไปในโลกสังคมออนไลน์ เรื่องนี้ทั้งสามสาวคัดค้านเต็มที่ เพราะคนจีนไม่ได้มีนิสัยเหมือนที่เป็นข่าวไปหมดทุกคน ทั้งยังประณามคนจีนที่มีพฤติกรรมไม่ดีอีกด้วย

“ถ้าเป็นนักศึกษาหรือวัยรุ่นจะไม่มีปัญหาอะไร แต่ถ้าเป็นนักท่องเที่ยวตามข่าวในอินเทอร์เน็ต คนไทยจะไม่ชอบนักท่องเที่ยวคนจีนเพราะนิสัยไม่ดี แต่คนจีนก็ไม่ได้เป็นนิสัยอย่างในข่าวทุกคน เป็นเฉพาะบางคนเท่านั้น และอยากให้มีการลงโทษสำหรับคนที่ทำผิด”

หลังจากจบบทสนทนาที่เต็มไปด้วยรอยยิ้ม สามสาวบอกกับเราว่าตอนนี้แฮปปี้มากๆ เพราะเรียนสนุก ไม่เครียด แถมล่าสุดทั้งสามยังเอาเกรด A สวยๆมาครองได้สำเร็จ เรียกได้ว่าชีวิตดีดีกันเลยทีเดียว (แอบอิจฉา ฮาๆ) เห็นไหมว่าชีวิตนักศึกษาจีนในไทยไม่ได้ยากอย่างที่คิด ลองมองกลับกันหากเราไปอยู่บ้านเขา คงมีอะไรต้องปรับอีกเยอะ ซึ่งหากมีความเข้าใจซึ่งกันและกัน ทุกอย่างก็จะราบรื่น เหมือนชีวิตของสามนักศึกษาจีนที่ได้มานั่งคุยกับเราในเวลานี้

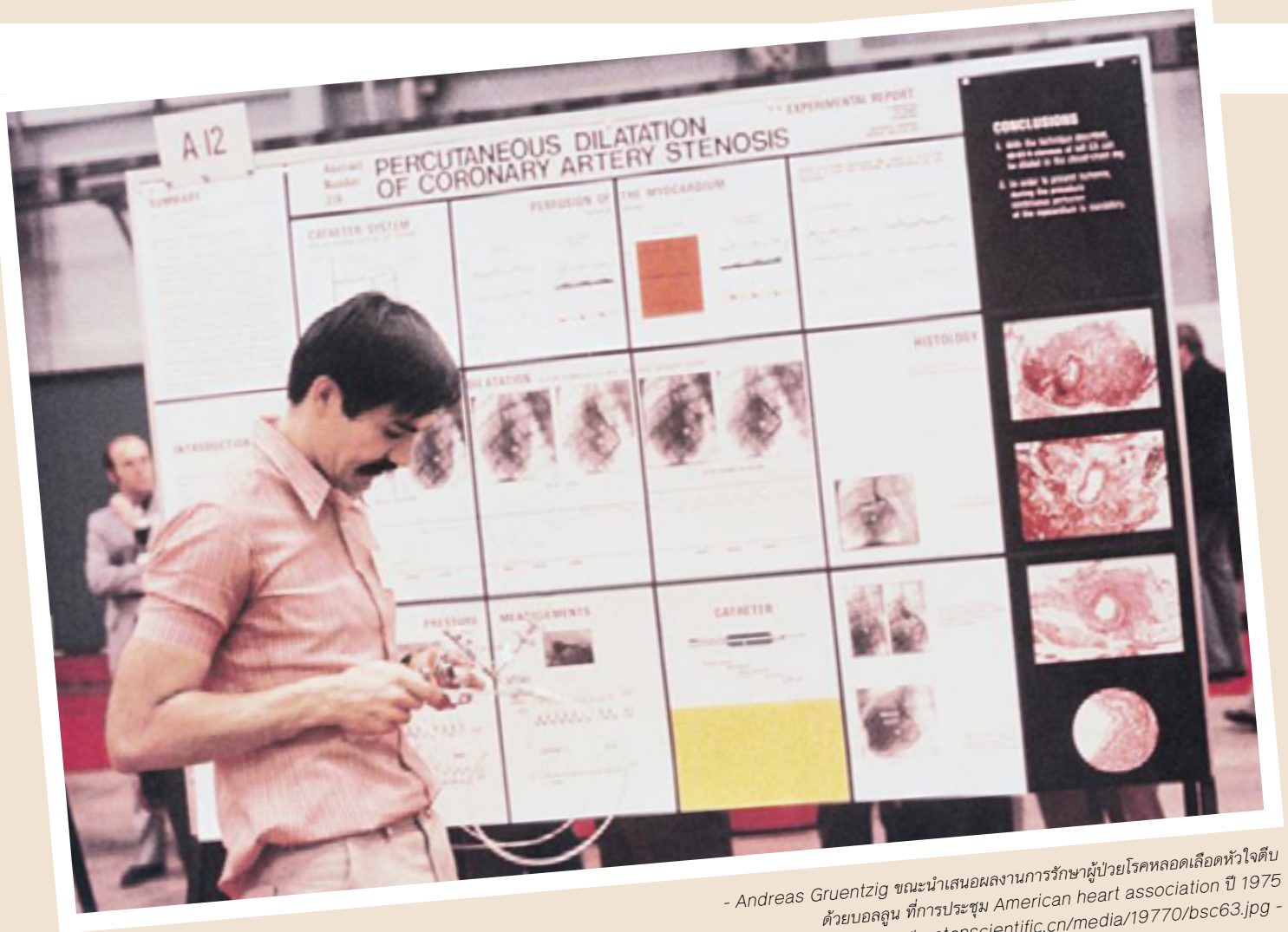

EP.3

การรักษาโรคหลอดเลือดหัวใจตีบด้วยสายสวน

สองตอนที่ผ่านมา ..
ได้เล่าให้คุณผู้อ่านฟังเรื่องอาการของผู้ป่วยโรคหลอดเลือดหัวใจตีบ
และการตรวจเพิ่มเติมเพื่อวินิจฉัยว่า
ผู้ป่วยเป็นโรคหลอดเลือดหัวใจตีบจริงหรือไม่
สำหรับวันนี้ .. จะมาเล่าเรื่องการรักษา
โรคหลอดเลือดหัวใจตีบผ่านสายสวน
หรือที่เรารู้จักกันแพร่หลายว่า “การทำบอลลูน”
อะไรคือการทำบอลลูน ? ..

วันนี้จะมาเล่าให้อ่านกัน ..

- Andreas Gruentzig ขณะนำเสนอผลงานการรักษาผู้ป่วยโรคหลอดเลือดหัวใจตีบ ด้วยบอลลูน ที่การประชุม American heart association ปี 1975 <http://bostonscientific.cn/media/19770/bsc63.jpg> -

ประวัติศาสตร์.. เมื่อวานนี้

แต่เดิม .. การรักษามาตรฐานของผู้ป่วยโรคหลอดเลือดหัวใจตีบ คือ การผ่าตัด Bypass surgery หรือการทำผ่าตัดทำทางเบี่ยงของหลอดเลือดหัวใจ ซึ่งถือเป็นการผ่าตัดใหญ่ ต้องดมยาสลบ และใช้เวลาพักฟื้นระยะหนึ่ง .. ทำให้ผู้ป่วยบางราย ที่ไม่สามารถทนต่อการผ่าตัด .. ไม่อาจรับการรักษาด้วยวิธีนี้ได้

เนื่องด้วยความคิดริเริ่ม สร้างสรร กล้าคิดนอกกรอบ กล้าตั้งคำถาม .. ก่อนที่จะพยายามหาคำตอบของคำถามเหล่านั้น ..

เมื่อประมาณ 40 ปีมาแล้ว .. ณ การประชุม American heart association (AHA) ปี ค.ศ. 1975 งานวิจัยอื่นๆ ที่ผ่านการคัดเลือก ได้รับการนำเสนอที่ห้องประชุมใหญ่ ที่มีผู้รับฟังหลักร้อย ..

ในขณะที่เดียวกัน .. ที่ระเบียงเงียบๆ ว่างผู้คนในงานประชุมครั้งนั้น .. Andreas Gruentzig

แพทย์หนุ่มไฟแรง ชาวเยอรมัน ได้ทำการนำเสนอ Poster presentation เกี่ยวกับการรักษาผู้ป่วยโรคหลอดเลือดหัวใจตีบด้วยบอลลูนที่เขาประดิษฐ์ขึ้นเองที่ห้องครัวหลังบ้าน ..

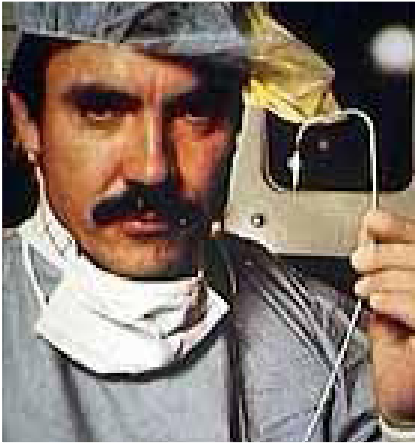
ซึ่ง ณ ตอนนั้น .. ผู้คนที่ได้รับฟัง หรือแม้แต่มิตรร่วมงานที่ใกล้ชิดที่สุดของเขา .. ยังมีข้อสงสัยลึกๆในใจว่า Gruentzig จะทำได้จริงอย่างที่เขาดังใจไว้ .. หรือไม่

และแล้ว .. ในที่สุด .. จากความมุ่งมั่น และการอุทิศตนอันน่ายกย่อง ตลอดจนการร่วมแรงร่วมใจเป็นอย่างดีของทีมงานผู้เกี่ยวข้อง ..

16 กันยายน ค.ศ. 1977 Gruentzig ได้ทำการรักษาผู้ป่วยโรคหลอดเลือดหัวใจตีบรายหนึ่ง ที่มีอาการเจ็บหน้าอก แต่ไม่สามารถรับการผ่าตัดได้ ด้วยบอลลูนถ่างขยายหลอดเลือดหัวใจได้สำเร็จเป็นครั้งแรกของโลกที่โรงพยาบาลแห่งหนึ่งในกรุงซูริค ประเทศสวิตเซอร์แลนด์

.. เทียนเล่มแรกได้ถูกจุดขึ้น ..

- Andreas Gruentzig
กับบอลลูนถ่างขยายหลอดเลือดหัวใจ ที่เขาเป็นผู้คิดค้น
http://www.ptca.org/images/ag_cath01.jpg

“My dream come true” Gruentzig ได้เปิดเผยความในใจ .. ในเวลาต่อมา และจากจุดเริ่มต้นเล็กๆ ในวันนั้น จนกระทั่งมาถึงในทุกวันนี้ ..

การรักษาผู้ป่วยโรคหลอดเลือดหัวใจตีบได้พัฒนาต่อเนื่องอย่างไม่หยุดยั้ง มีวิวัฒนาการใหม่ๆ เกิดขึ้นมากมาย .. ทำให้แพทย์ และทีมงานดูแลผู้ป่วย .. สามารถนำมาใช้ในการดูแลรักษาผู้ป่วยจำนวนมากได้เป็นอย่างดี

โดยมีจุดเริ่มต้นจาก Poster presentation เล็กๆ ที่ระเบียงร้างๆ .. ในปลายวันนั้น .. นั้นเอง

ซึ่ง .. ต่อมาในภายหลัง .. หนึ่งในคณะกรรมการในการประชุมครั้งนั้น กล่าวว่า .. ความผิดพลาดสำคัญครั้งหนึ่งในฐานะคณะกรรมการ

ของเขาคือ การปล่อยให้ Gruentzig ได้นำเสนอผลงานเป็นแค่ Poster presentation .. ไม่ได้รับเกียรติให้นำเสนอผลงานในห้องประชุมใหญ่ .. อย่างที่เขาควรจะได้รับ

เป็นที่น่าชื่นชม .. เมื่อหลังจากนั้นอีก 10 ปี และ 20 ปี ผู้ป่วยรายนี้ได้รับการฉีดสีตรวจหลอดเลือดหัวใจทั้งหมด 2 ครั้ง .. ผลปรากฏว่าหลอดเลือดหัวใจยังอยู่ในสภาพดี .. เหมือนเมื่อได้รับการรักษาใหม่ๆ

อย่างไรก็ตาม .. 27 ตุลาคม ค.ศ. 1985 เครื่องบินที่เขาเป็นผู้ควบคุมเอง ได้ประสบอุบัติเหตุตกที่จอร์เจีย ประเทศสหรัฐอเมริกา .. เขาและภรรยาเสียชีวิตในเหตุการณ์ครั้งนั้น ..

เหลือไว้เพียงแต่ตำนานให้คนรุ่นหลัง .. ได้กล่าวถึง

หลักการง่ายๆ

หลอดเลือดหัวใจที่ปรกติ ไม่มีรอยตีบ ทำให้เลือดสามารถหมุนเวียนได้อย่างคล่องตัว แต่เมื่อเกิดไขมันไปสะสมในหลอดเลือด ทำให้เส้นผ่าศูนย์กลางของหลอดเลือดแคบลง เลือดจึงไปเลี้ยงกล้ามเนื้อหัวใจได้ลดลง เกิดผลเสียต่อการทำงานของหัวใจ

จึงมีการประดิษฐ์ Coronary balloon หรือที่ใครๆ ก็เรียกกันสั้นๆ ว่า “บอลลูน” เพื่อใช้ในการถ่างขยาย ไปกดเบียดให้ก้อนไขมันเล็กลง .. ทำให้หน้าตัดของหลอดเลือดกว้างขึ้น เลือดจึงไหลเวียนมาเลี้ยงกล้ามเนื้อหัวใจได้สะดวกขึ้น

แต่ปรากฏว่า ถ้าเราทำการรักษาด้วยบอลลูนอย่างเดียว จะเกิดการตีบซ้ำของหลอดเลือดได้

จึงมีการคิดค้น Coronary stent หรือขดลวดสปริงขึ้นมา เพื่อทำการถ่างขยายหลอดเลือดหัวใจได้ตลอดเวลา ไม่เหมือนบอลลูนที่ต้องยุบแล้วนำออกมาจากตัวผู้ป่วย

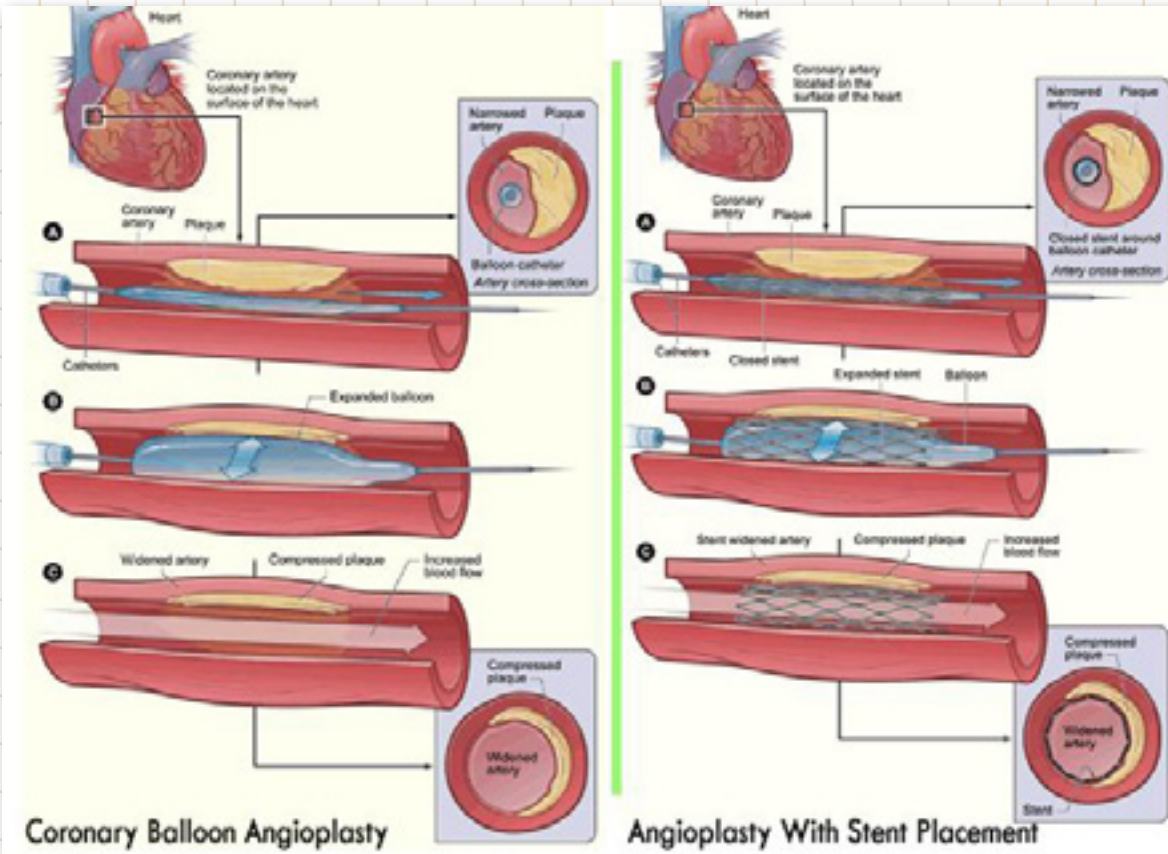
การทำบอลลูนต้องทำอะไร?

หลังจากที่ผู้ป่วยและญาติ ลงนามยินยอมรับการรักษาแล้ว เจ้าหน้าที่จะนำผู้ป่วยมานอนบนเตียงห้องฉีดสี แพทย์ผู้ทำการรักษาจะทำการให้ยาชาที่ผิวหนัง แล้วจะทำการสอดสายสวนผ่านทางหลอดเลือดแดงส่วนปลาย เช่น หลอดเลือดแดงที่ขาหนีบ , ข้อมือ หรือ ข้อพับ เส้นใดเส้นหนึ่ง จากนั้น แพทย์จะนำสายสวนไปคล้องที่เส้นเลือดหัวใจ ก่อนที่จะทำการฉีดสารทึบรังสี เพื่อดูว่าหลอดเลือดหัวใจมีรอยโรคอยู่ที่บริเวณใดบ้าง

เมื่อทราบว่ารอยโรคอยู่ที่ใด แพทย์ผู้ทำการรักษาก็จะสอดเส้นลวดเข้าไปในหลอดเลือดหัวใจ เพื่อทำหน้าที่คล้าย ถนนที่จะนำบอลลูนถ่างขยายหัวใจไปให้ถึงยังรอยโรค

เมื่อบอลลูนมาถึงรอยโรคแล้ว แพทย์ก็จะทำการขยายบอลลูนครู่หนึ่ง ด้วยความดันบรรยากาศที่เหมาะสม ก่อนที่จะยุบบอลลูน แล้วก็นำบอลลูนออกมาจากตัวผู้ป่วย

ก่อนที่แพทย์จะทำการพิจารณาว่าจะใส่ขดลวดสปริง เพื่อค้ำยันหลอดเลือดหัวใจต่อไปหรือไม่ ..

- ภาพซ้าย การทำบอลลูนถ่างขยายหัวใจ (Coronary balloon angioplasty)
 ภาพขวา การใช้ขดลวดค้ำยันผนังหลอดเลือดหัวใจ (Coronary stent)
<http://www.trip2medi.com/images/treatment/CoronaryAngioplasty.jpg> -

ผลข้างเคียงจากการสวนหัวใจ

แพทย์ หรือทีมงานผู้ทำการรักษาจะให้ข้อมูล แก่ผู้ป่วยและญาติ เพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจ .. ว่าจะยอมรับความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น ได้หรือไม่

เนื่องจากการสวนหัวใจนั้น .. เป็นหัตถการ Invasive ที่ต้องข้องเกี่ยวกับหลอดเลือดแดง ส่วนปลาย หลอดเลือดแดงใหญ่ ตลอดจนหัวใจ ซึ่งเป็นอวัยวะสำคัญ และหลายครั้งที่ผู้ป่วยมารับการรักษาในภาวะฉุกเฉิน ด้วยอาการที่เพียบหนัก ..

จึงอาจเกิดผลข้างเคียงที่ไม่พึงประสงค์ได้ ถึงแม้แพทย์และทีมงานจะเฝ้าระวังอย่างดีแล้วก็ตาม ..

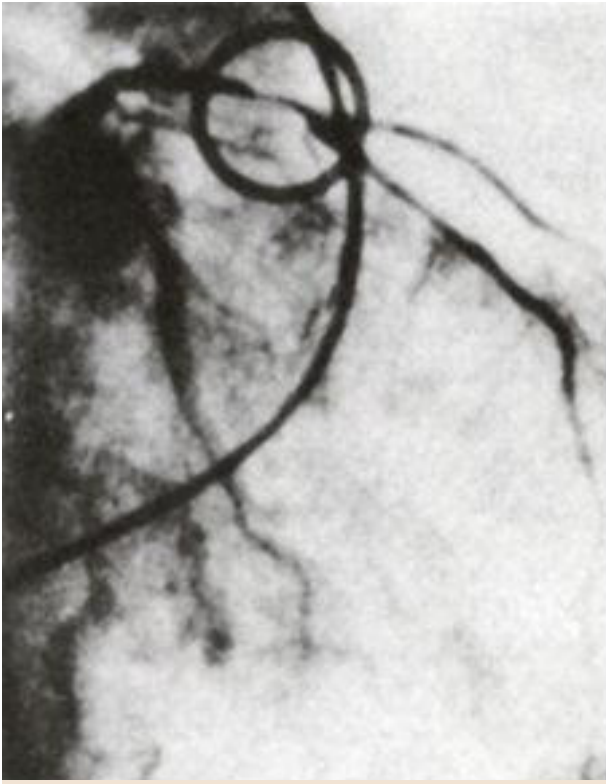
โดยผลข้างเคียงที่รุนแรงที่สุด ที่อาจเกิดขึ้นได้คือ .. อันตรายถึงชีวิต ประมาณ 1%

ส่วนผลข้างเคียงอื่นๆ เช่น อันตรายต่อหลอดเลือดที่ทำการใส่สายสวน , ผลข้างเคียงของสารทึบรังสี ที่อาจทำให้เกิดภาวะไตวายได้ , ผลข้างเคียงจากรังสีที่ใช้ในการตรวจ , เกิดอัมพฤกษ์ อัมพาตได้ เป็นต้น

จากการศึกษาพบว่า เฉลี่ยแล้วจะเกิดผลข้างเคียงรุนแรงได้ประมาณ 0.1% ..

ซึ่งผลข้างเคียงที่อาจเกิดขึ้นได้นี้ จะมากจนเกินที่จะยอมรับ หรืออยู่ในเกณฑ์ที่จะยอมรับได้ .. ผู้ป่วยและญาติ คงต้องเป็นฝ่ายร่วมกันตัดสินใจ ภายใต้อข้อมูลที่ได้จากแพทย์ผู้ทำการรักษา

Pre PTCA

10yr Post PTCA

- ภาพแสดงผลฉีดสีหลอดเลือดหัวใจของผู้ป่วยรายแรก ตั้งแต่ก่อนทำบอลลูน (ซ้าย) และหลังทำบอลลูน 10 ปีต่อมา (ภาพขวา)
<http://www.rjmatthewsmd.com/Definitions/img/53figure.jpg> -

การดูแลรักษาตัวหลังจากการสวนหัวใจ

หลังจากได้รับการสวนหัวใจแล้ว ผู้ป่วยควรปฏิบัติตัวดังนี้

- รับประทานยาตามที่แพทย์สั่งอย่างเคร่งครัด
- ควบคุมอาหาร งดของเค็ม ของมัน ของหวาน
- เพิ่มการรับประทานผักและผลไม้
- ไม่ดื่มเหล้า ไม่สูบบุหรี่
- ไม่ออกกำลังกายของหนัก
- ไม่แบ่งอุจจาระ หรือปัสสาวะ
- ออกกำลังกายที่พอเหมาะ ไม่มากหรือน้อยเกินไป
- นอนหลับพักผ่อนอย่างเพียงพอ
- ทำจิตใจให้สงบ ไม่เครียด
- มาพบแพทย์ตามนัด หรือมาพบแพทย์ก่อนนัด ถ้ามีอาการผิดปกติ

สรุปส่งท้าย

เมื่อเกิดภาวะหลอดเลือดหัวใจตีบ จะทำให้การไหลเวียนเลือดไม่ดี ซึ่งส่งผลเสียต่อการทำงานของหัวใจ จึงมีการพัฒนาคิดค้นบอลลูนถ่างขยายหลอดเลือดหัวใจ ตลอดจนชนิดลวดสปริงที่ใช้ค้ำยันผนังหลอดเลือดหัวใจ เพื่อนำมาใช้ประโยชน์ในการรักษาภาวะหลอดเลือดหัวใจตีบ

อย่างไรก็ตามหลังจากทำการรักษาแล้ว ผู้ป่วยยังคงต้องปฏิบัติตามคำแนะนำของแพทย์อย่างเคร่งครัด เพื่อประโยชน์ของตัวผู้ป่วยเอง

Soho

แดนชาวจีนแผ่นดินใหญ่ในลอนดอน

ไม่ว่าท่านจะเป็นหนึ่งในผู้ที่กำลังจะเดินทางไปลอนดอน หรืออาจเป็นผู้ที่กำลังเดินเล่นอยู่ในลอนดอน ณ เวลานั้น หรือไม่กี่เคยไปลอนดอนมาแล้ว ย่าน “Soho” คงจะอยู่ใน LIST ของมือเช้า มือกลางวัน หรือมือเย็นเป็นแน่...

ผม เชื่อแบบนี้เพราะแม้กระทั่งผมเองผู้ที่ชอบการรับประทานอาหารพื้นเมือง อาหารท้องถิ่น มากกว่าอาหารเอเชีย เมื่อเดินทางไปยุโรป ยังห้ามใจไม่ได้ ทุกครั้งที่ผ่านย่าน Soho ลอนดอนเป็นอันต้องแวะหาของอร่อยรับประทานและปิดท้ายด้วยการหอบหิ้วของที่ระลึกกลับบ้านทุกครั้งไป

ผมเคยถามเพื่อนชาวอังกฤษหลายต่อหลายคนว่า Soho แปลว่าอะไร เพื่อนๆต่างเข้าใจว่า Soho เป็นภาษาจีนกันทั้งนั้น ผมเพิ่งจะค้นพบว่าที่จริงแล้ว Soho เป็นคำเลียนเสียงของนักล่ากระต่าย ซึ่งพื้นที่อันเป็นที่ตั้งของ Soho ในปัจจุบันนี้ เคยเป็นทุ่งหญ้าที่เต็มไปด้วยกระต่ายมาก่อนและเมื่อนักล่ากระต่ายจับกระต่ายได้จะแสดงความดีใจด้วยการตะโกนว่า "Sohoul" (ตามบันทึกที่ค้นพบเมื่อปี 1307 จาก Website: examiner.com) ถึงแม้ว่าเวลาจะเปลี่ยนโฉมหน้าจากทุ่งหญ้าให้กลายเป็นตึกถาวรณสถาน กลายเป็นถนนหนทางไปหมดแล้ว ชาวอังกฤษยังพร้อมใจเรียกย่านนี้ว่า Soho มาจนถึงทุกวันนี้ คงเหลือไว้แต่เพียงความแคบของถนนที่พอจะทำให้หวนรำลึกได้ว่าที่นี่เคยเป็นเส้นทางรอดม้าของนักล่ากระต่ายสมัยก่อนเท่านั้นเอง

สำหรับความเข้าใจผิดเรื่องที่ว่า Soho มีรากศัพท์มาจากภาษาจีน คงด้วยเพราะความเคยชินที่ชาวอังกฤษรุ่นหลังๆเห็น Soho อยู่กับ Chinatown มาเนิ่นนานจนแยกกันไม่ออก

ถอยหลังไปยุคก่อนที่จะมาเป็นชุมชนชาวจีนที่แข็งแกร่งในย่าน Soho ชาวจีนกลุ่มแรกเดินทางมาลอนดอน ไม่ได้มาตั้งถิ่นฐานใน Soho ตั้งแต่เริ่ม แต่เดินทางมาทางเรือช่วงต้นศตวรรษที่ 18 ซึ่งเป็นจังหวะที่ลงตัวพอดี เพราะเวลานั้นลอนดอนกำลังเร่งสร้างเมืองหลังจากเผชิญกับเหตุการณ์เพลิงไหม้ครั้งประวัติศาสตร์ของอังกฤษที่เพลิงได้เผาเมืองเป็นเวลา 3 คืนเต็ม (ระหว่างวันที่ 2 กันยายน ถึงวันที่ 5 กันยายน ปี ค.ศ. 1666) ชาวจีนได้เริ่มเข้ามาอาศัยอยู่ในส่วนของที่พักคนงานของบริษัท East India (บริเวณที่เป็นถนน Gerrard ในปัจจุบัน) ชุมชนชาวจีนเริ่มขยายตัวครั้งแรกเมื่อปี ค.ศ. 1840 เนื่องจากอังกฤษได้เข้าเกาะฮ่องกงจากประเทศจีน ทำให้ชาวจีนทั้งจากแผ่นดินใหญ่และจากเกาะฮ่องกงเดินทางเข้าลอนดอนทางเรือมากขึ้น เมื่อปี ค.ศ. 1880 ร้านค้าชาวจีนก็เริ่มปรากฏขึ้นในบริเวณ East End ซึ่งเป็นท่าเรือสำคัญของลอนดอน และขยายธุรกิจจากร้านค้ามาเป็นร้านซักรีดและ

แน่นอนที่สุด กรุงโรมไม่ได้สร้างเสร็จภายในวันเดียว ชุมชนชาวจีนในลอนดอนก็ไม่ได้สร้างขึ้นภายในวันเดียวเช่นกัน แต่เรื่องบังเอิญที่น่าทึ่ง คือ ร้านอาหารจีนร้านแรกที่เปิดบริการเมื่อฤดูร้อนในปี 1908 ย่าน Soho กลับมีชื่อเสียงโด่งดังเพียงชั่วข้ามคืน ร้าน Maxim's ของ Chef Chung Koon คือจุดตั้งต้นของชุมชนชาวจีนใน Soho อย่างแท้จริง ชาวจีนและชาวอังกฤษต่างมาเข้าแถวรอชิมเมนูอร่อย Jarjow (หมูราดซอสเปรี้ยวหวาน) สูตรวางตั้งขนานแท้ ที่ขายหมดทุกวันก่อนอาหารรายการอื่นๆ และต่อมากลายเป็นของอร่อยประจำย่าน Soho (Website: hardens.com) ชุมชนชาวจีนหยุดความเคลื่อนไหวไปชั่วคราวระหว่างสงครามโลกครั้งที่ 2 (1939-1945) บ้านเรือนย่าน Limehouse ได้รับความเสียหายอย่างหนักระหว่างสงคราม ชาวจีนจึงย้ายมาอยู่ย่าน Soho กันหมดทุกครอบครัวและชุมชนชาวจีนกลับมาคึกคักอีกครั้งเมื่อร้าน Lotus House ของ John ลูกชายของ Chef Chung Koon เปิดตัวในปี 1958 กลางย่าน Queensway มีรูปแบบไม่ซ้ำใครด้วยการขายอาหารจีนแบบ Takeaway นับเป็นร้านอาหารจีบแบบ Takeaway ร้านแรกในประเทศอังกฤษ ถึงแม้จะไม่ได้อยู่ในย่าน Soho แต่ด้วยความเป็นเจ้าแรกและรสชาติอาหารที่อร่อยก็สร้างกระแสความนิยมได้อย่างรวดเร็ว

ชุมชนชาวจีนใน Soho เติบโตอย่างต่อเนื่อง สัญลักษณ์อันเป็นที่ยืนยันถึงความมั่นคงและมั่งคั่งของชาวจีนใน Soho คือ ประตูจีน (Chinese Gate) ที่ได้รับการอนุญาตให้สร้างและเปิดป้ายในปี ค.ศ. 1980 เพื่อใช้ในงานเฉลิมฉลองประเพณีตรุษจีนที่จัดขึ้นครั้งแรกอย่างเป็นทางการที่ลอนดอนในปี ค.ศ. 1985 และ งานเฉลิมฉลองครั้งยิ่งใหญ่ที่สุดในบันทึกของชุมชนคือประเพณีตรุษจีนที่ Leicester Square และ Trafalgar Square ในปี ค.ศ. 2002 นั่นเอง

ปัจจุบันชุมชนชาวจีนใน Soho ครอบคลุมพื้นที่ตั้งแต่ Gerrard Street, Wardour Street, Shaftesbury Avenue, Lisle Street, Macclesfield Street, Newport Court, Little Newport Street, Newport Place และ Leicester Street อันเป็นที่ตั้งของร้านอาหารจีนและอาหารเอเชีย 78 ร้าน ร้านค้าทั่วไปและร้านขายของที่ระลึก 53 ร้าน ร้านขายเครื่องดื่มและบาร์ 12 แห่ง รวมทั้ง ร้านทำผม ร้านนวดเท้า และ บริษัทตัวแทนจำหน่ายตัวเครื่องบินอีกมากมาย

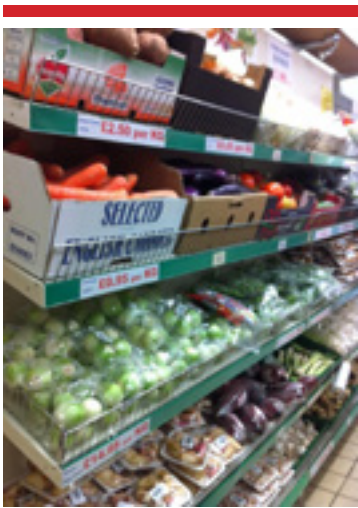

หนึ่งในความนิยมสูงสุดในยุคนี้คือ ร้าน Four Seasons ที่มีเปิดอย่างสุตรลับเฉพาะที่สืบทอดกันมาจากรุ่นสู่รุ่น ดึงดูดนักชิมจากทั่วโลกให้ยอมที่จะมาเข้าคิวรอเข้าร้านจนเป็นภาพชินตาของชาว Soho เนื่องจากสาขาแรกนั้นตั้งอยู่ที่ Queensway เปิดบริการมาตั้งแต่ปี ค.ศ. 1990 เป็นสาขาที่มีลูกค้าแน่นิ่งแน่นที่สุด นักชิมจึงเปลี่ยนใจมาลองสาขาใน Soho เพราะเชื่อว่ารสชาติไม่แตกต่าง จนตอนนี้ทั้งสาขา Queensway และ ใน Soho อีก 2 สาขาต่างพากันขายดีเป็นเทน้ำเทท่า อย่างไรก็ตามคู่แข่งสำคัญของ Four Seasons ที่ย่าน Queensway คือร้านอาหารจีนรสเด็ดชื่อ Gold Mine อันเป็นที่เลื่องลือถึงความอร่อย

ชุมชนชาวจีนใน Soho หรือ แผ่นดินใหญ่ใน London คือความลงตัวของสองวัฒนธรรมแบบตะวันตกและตะวันออก เป็นจุดนัดพบของเชื้อชาติ แบบ East Meets West ที่กลายเป็นบันทึกหน้าประวัติศาสตร์ร่วมกันของชาวอังกฤษและชาวจีนที่นับวันจะแข็งแกร่งขึ้นเรื่อยๆ

ภาพรถเข็นข้าวของ พ่อค้า แม่ขาย ที่เดินสวนกันไป-มา ช่วงเช้าๆ เป็นภาพที่พบเห็นทุกวันใน Soho

ภาพของผู้คนที่ยืนเข้าคิวรอซื้อเปิดอย่างหน้าร้าน Four Seasons ร้าน Gold Mine และร้าน Kam Tong เป็นภาพที่ชินตาของผู้คนลอนดอน

ภาพขบวนแห่มังกรทองที่ Trafalga Square ในเทศกาลตรุษจีนยังคงยิ่งใหญ่และเป็นที่รอคอยของชาวลอนดอนเสมอ

ทั้งหมดนี้คือเหตุผลลำดับต้นๆที่ใครๆก็แวะไป Soho เมื่อมีโอกาสเดินทางเข้า ลอนดอน

สำหรับผมไม่มีเหตุผลใดที่จะสามารถห้ามผมได้ เพราะ Soho คือ เพื่อน คือ อยู่ข้างอุ้งน้ำของผมเลยครับ

อาหารจีนจากต้นตำหรับเสฉวน เชียงไฮ้ และกวางตุ้ง ทุกมื้อค่ำวันพุธ ณ ห้องอาหารฟิสท์ โรงแรมรอยัล ออคิด เชอราตัน

ห้องอาหารฟิสท์ โรงแรมรอยัล ออคิด เชอราตัน นำเสนออาหารจีนจากต้นตำหรับเสฉวน เชียงไฮ้ และกวางตุ้ง มีให้เลือกหลากหลายเมนู สุขภาพดีด้วยซุปเสฉวนกับซีฟู้ด ซุปเห็ดหอมยาจีน อิ่มท้องกับเมนูจานหลักด้วยปูนิ่มผัดพริกไทยดำ หน่อไม้ทะเลเจียนน้ำมัน หอย ปลาหิมะนึ่งซีอิ๊ว ปลิงทะเลน้ำแดง หมูหันฮ่องกง เปิดปีกกึ่งกับซอสสูตรพิเศษ และตบท้ายด้วยของหวานเมนูดังอย่างสาकुแคนตาลูป ทาร์ตไข่เนื้อเนียนนุ่ม แพนพันธุ์แท้อาหารจีนไม่ควรพลาด อร่อยได้ไม่อ้วนทุกค่ำคืนวันพุธ ระหว่างเวลา 18.00 - 22.00 น. ในราคาเพียงท่านละ 1,090++ บาท เริ่มตั้งแต่วันที่จนถึง 26 สิงหาคม 2558 สำหรับบัตรสมาชิกสตาร์วูด พรีเมียร์ เกสต์ (Starwood Preferred Guest) รัฐบาลพิเศษ! มา 3 จ่าย 2 เฉพาะค่าอาหาร สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมและสำรองที่นั่งได้ที่ โทร 0 2266 9214 หรืออีเมล: events.ros@sheraton.com บริการเรือรับส่งจากสถานีรถไฟฟ้าสะพานตากสินถึงโรงแรมฟรี ทุกครั้งชั่วโมง

เปิดตัว

Huawei P8

สุดยอดสมาร์ทโฟน

หัวเว่ย พีแปด เปิดตัวอย่างเป็นทางการในประเทศไทย โดยได้จัดงานเปิดตัวขึ้นที่ เซ็นทาราแกรนด์ คอนเวนชั่น เซ็นเตอร์ เซ็นทรัลเวิลด์ ในวันที่ 25 พฤษภาคม 2558 ที่ผ่านมา หัวเว่ย พีแปด ออกแบบโดยคำนึงถึงส่วนผสมอันลงตัวของเทคโนโลยี รูปแบบที่มีสไตล์ การใช้งาน และการปฏิบัติฟังก์ชันการถ่ายภาพในที่ที่มีแสงน้อย หัวเว่ย พีแปดจึงถือเป็นสุดยอดสมาร์ทโฟนในตระกูลพีซีรี่ส์

ทั้งนี้ การออกแบบได้แรงบันดาลใจมาจากหนังสือปกแข็งโบราณ ที่มีความมันวาว เรียบง่ายและหรูหรา เน้นความบางเฉียบของตัวเครื่องด้วยเทคโนโลยีการออกแบบขอบจอให้บางลงเพื่อให้พื้นที่หน้าจอกว้างขึ้น ทำให้หน้าจอแบบ LCD ของหัวเว่ย พีแปด เป็นหนึ่งในหน้าจอที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในวงการ โดยมีพื้นที่หน้าจอกคิดเป็น 78.3% ของพื้นผิว ตัวเครื่องบางเพียง 6.4 มิลลิเมตร รองรับ 2 ซิม และสามารถใช้งานระบบ 4G ได้อย่างลงตัว จุดเด่นของหัวเว่ย พีแปด คือตัวกล้องที่เพิ่มประสิทธิภาพของการถ่ายภาพทั้งในที่ที่มีแสงน้อยและในที่ที่มีคอนทราสต์สูง

นอกจากนี้ยังมีความสามารถในการประมวลผลภาพอิสระระดับเทียบเท่ากับ DSLR สามารถถ่ายภาพการวาดไฟได้ดีที่สุดในตลาด มีโหมดถ่ายภาพวิดีโอ (Director Mode) โดยพีแปดมีวงจำหน่ายด้วยกัน 3 รุ่น ได้แก่ พีแปดไลท์ ราคา 7,990 บาท พีแปด ราคา 15,990 บาท และพีแปดแม็กซ์ซึ่งจะวางจำหน่ายในเดือนสิงหาคมนี้

